

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Η'. — Τεύχος 46
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1915

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὸν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Σελίνια	10.—
	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσίς ἐκλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μεγάλου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,” - ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ γυναικεῖα ἐκπαίδευσις ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπὶ Ἀγγλικῆς προστασίας: **Σπυρ. Δὲ Βιάζη**—Φυσιολογία τῆς ἡμέρας: Ὁ πρίγκηψ τῆς Ουαλίας.— Κοινωνικαὶ μελέται: Ἐνοκιστικαὶ καὶ οἰκοδεσπόται: **Ἀριστομ. Θεοδορίδης**.—Τὸ χέρι τοῦ Ἰνδιανοῦ (Διήγημα—**L. Stoddart**): **Κρήσις**.—Περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ποιῶν: **Γ. Φραγκιά**.—Αἱ γεωργικαὶ πρόοδοι τῶν Ἀρχαίων: **Δημ. Δ. Ζωγράφου**.—Μία Ἀρμενία ποιήτρια: Ἡ δεσποινὶς Τεο-Σαγιάν.—Εἰσοσι πόλεμοι ἐντὸς ἐνὸς ἐτους.—**Ὀκτώβριος 1915** Ἀπὸ τῆς πολεμικῆς ζωῆς.—Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ὁ θάνατος ἐνὸς ἡρωικοῦ Γάλλου.—Ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ μηνός: Δ. Λ. Ζ.—Ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς ζωῆς.—Ὀλιγόστιχα.—Ἐστιάδες.—Δήλωσις.

ΚΟΣΜΟΙ: Ἡ Σερβία.—Δεῖγμα φιλοπατρίας.—Ἡ λαϊκότης τοῦ Ἄνακτος.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Τὸ κύλισμα ἐπάνω εἰς τὸ χιόνι.—Μία ὀραία ἀποψὶς τοῦ Δυρραχίου.—Ἡ Χειμάρρα ἀπὸ θαλάσσης.—Χειμερινοὶ περιπάτοι τοῦ Ζαππείου.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique».

Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le	cachet
2	» » »	10 »	»	»
1	» tous le 25 jours	5		

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιεφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν		Θεοίς Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολις	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργου	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργου	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαινὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφεῖου)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονὸν καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοστον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἀσπρόρροσχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυπολιτικὰ κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὄφασματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τοῦτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολις, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργου, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργου, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολις.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργου, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργου Μεγαλόπολιν, Τρίπολις, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
------------	---

12.05 π. μ. Διὰ Πύργου, Ὀλύμπια, Τρίπολις.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρά), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλιάμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλιάμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 40 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνός

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζιτικά γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων εν όψει ή επί προθεσμία δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909 ή 'Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται παρά τή Κεντρική Καταστήματι και τοις υποκαταστήμασιν αυτής καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια αποδοτέας εν όψει ή εν ώρισμένη προθεσμία επί τόκω.

1 1/2 τοις % κατ' έτος διά τας εν όψει αποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10,000 πέραν του ποσού τούτου του τόκου όριζομένου εις 1 τοις % κατ' έτος Αί καταθέσεις αυτές γίνονται δεκταί και εις άνοιχτόν λογαριασμόν, παραδιδόμενου τή καταθέτη βιβλιαρίου λογοριασμού και βιβλιαρίου έπιταγών.

2 τοις % κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά εξ μήνας τουλάχιστον.

2 1/2 % κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά εν έτος τουλάχιστον.

3 τοις % κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά δύο έτη τουλάχιστον.

3 1/2 τοις % κατ' έτος διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά τέσσαρα έτη τουλάχιστον.

4 τοις % διά τας καταθέσεις τας αποδοτέας μετά πέντε έτη τουλάχιστον, ως και διά τας πέρασ των 5 έτων ή τας διαρκείσ.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται έτι εντόκουσ καταθέσεις εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας 'Αγγλίας, αποδοτέας εν ώρισμένη προθεσμία ή διαρκεί επί τόκω.

- 1 1/2 τοις % κατ' έτος διά καταθ. 6 μηνών τουλάχισ.
2 » » » » » 1 έτος
2 1/2 » » » » » 2 έτών
3 » » » » » 4 έτών
4 » » » » » 5 έτών

Αί όμολογίαι των εντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή ανώνυμοι.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ: Τή 24 Φεβρουαρίου, 26 'Απριλίου, 28 'Ιουνίου, 27 Σεπτεμβρίου, 29 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1915

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη εκάστης των κληρώσεων

Καθ' εκάστην κλήρωσιν εκδίδονται 100,000 γραμμάτια αξίας δραχμών 400,000. Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάτια αξίας δραχμών 200,000.

'Εκαστον άκέραιον γραμμάτιον τιμάται δρ. 4, δυνάμενον να διαιρεθή εις τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα άντι μιās δραχμής.

Table with 4 columns: Κέρδη, Δραχμαί, Έν δλω, and values for different lot numbers (1, 2, 6, 15, 25, 1,950, 2,000).

Δι' εκάστην των κληρώσεων εκδίδονται: Ιδια άκέραια γραμμάτια, πωλούμενα άντι τεσσάρων δραχμών, ισχύοντα δι' όλόκληρον τό κέρδος και δυνάμενα να διαιρεθώσιν εις τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα άντι μιās δραχμής έκαστον και παρέχοντα συμμετοχήν εις τό τέταρτον του κέρδους.

'Αμοιβαί, ών δέν εξητήθη ή πληρωμή εντός τριών μηνών από τής κληρώσεως, παραγράφονται ύπερ του Ταμείου του 'Εθνικού Στόλου.

Εις τοις αγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διά μιās επί προκαταβολή του τιμήματος, κατόπιν ειδικής μετά του 'Υπουργείου των Οικονομικών συμφωνίας, γραμμάτια ή τιμήματα γραμματίου αξίας δέκα χιλιάδων δραχμών, παρέχεται έκπτώσις επί του τιμήματος αυτών 15 τοις %, εις δε τοις αγοράζοντας διά μιās επί προκαταβολή του τιμήματος γραμμάτια ή τιμήματα γραμματίου αξίας χιλίων δραχμών τουλάχιστον παρέχεται έκπτώσις 10 τοις %, και εις τοις δημοσίους υπαλλήλους, τοις επιτετραμμένους τήν πώλησιν γραμματίων και τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται έκπτώσις 5 τοις %.

Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυντέον εις τό Γραφείον Λαχείων του 'Εθνικού Στόλου και των 'Αρχαιοτήτων, 'Υπουργείον Οικονομικών, εις 'Αθήνας.

Ο Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τής παραγωγής και τής έμπορίας τής σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάβπου από 10 Αύγουστου 1915—30 Οκτωβρίου 1915

ΕΞΑΓΩΓΗ

Table with 2 columns: Έτη (1914-1915, 1913-1914, 1912-1913) and Λίτραι ένετικαι (101.330.294, 98.815.616, 143.108.835)

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Table with 4 columns: Έτη, Ποσόν δελτίων, Συμψηφισμός, Υπόλοιπον. Rows for 1914-1915, 1913-1914, 1912-1913.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Table with 4 columns: Έτη, Εισαγωγή, Έξαγωγή, Υπόλοιπον. Rows for 1914-1915, 1913-1914, 1912-1913.

ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Table with 4 columns: Έτη, Ένεχυριάσεις, Αναλήψεις, Υπόλοιπον. Rows for 1914-1915, 1913-1914.

Σημείωσις.—Έκτός των λιγρών ένετικών 101.330.294 τής εξαγωγής παρέμειναν και άνεκαθαρίστοι διασαυρήσεις παρά τω τελωνείω Πατρών τήν 20 'Οκτωβρίου ε δ. λιτρ. ένετ. 1 0.742.543 μικτού βάρους.

(Έκ του Γραφείου)

Έν 'Αθήναις τή 23 'Οκτωβρίου 1915.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ

Το συμπαθέστατον έαρινόν θέατρον μεταβάλλεται από τής 15 προσεχούς μηνός εις κινηματογράφον. Η μετασκηνή του θα παρουσιάση εκπλήξεις. Η διεύθυνσις καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διά τήν ικανοποίησιν όλων των γούστων. Ταινίαι έκλεκταί, ένδιαφέρονσαι με έργα καλλιτεχνικής αξίας.

ΠΑΝΘΕΩΝ ΠΑΤΕ

Ένας από τοις πλέον ειρηνώφους και άνέτους Κινηματογράφους τής πόλεως μας. Έπί τής οδού Πανεπιστημίου—Παραπλεύρωσ του συνωνύμου Ζυθεσιατοβίου. Ταινία γοητευτικά—συγγραμτικά. Συχνή έναλλαγή έργων πρωτίστως αξίας Ένα από τιά πλέον ευχάριστα κέντρα των 'Αθηνών.

SALON FEMINA

LAZ. THEODOSSIOY

COIFFERS DES DAMES

NIKIS 10—ATHENES

ΠΑΛΛΑΣ

Από τοις πλέον δημοφιλείς Κινηματογράφους τής πόλεως μας. Έπί τής οδού Σταδίου. Έργα με μεγάλους καλλιτέχνας, με υπερόχους εκτελεστάς εμφανίζονται, επί τής οθόνης. Η άμιλλα των άριστων παρ' ήμιν κινηματογράφων έδημιούργησε κέντρα έθρωπαϊκάτα Όλα κενούσγια, ενθούσφα, άνετα. 'Υπηρεσία άμειπτος. Τό ΠΑΛΛΑΣ εύρίσκειται εις τήν πρώτην γοσημίην. Συχνή έναλλαγή ταινιών.

STEIN'S ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETTES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleur ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE. TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, έπανωφόρια κτλ. δια κυρίας και κοράσια.

Είδη πλεκτικής, ύποκάμισα, άρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη έσωρρούχων πολυτελείας ή μή, είδη δερμάτινα, ύποδήματα, καπέλλα, είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κ.τ.λ.

ΚΑΤΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατά και Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Η΄.

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1915.

ΤΕΥΧΟΣ 96

ΠΡΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΒΟΡΕΙΑ ΚΛΙΜΑΤΑ

Τò κύλισμα έπάνω εις τò χιόνι.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ ΕΠΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

«Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπον εκ του χοός, την δε γυναίκα εκ μιας των πλευρών αυτού. Ο δε Απόστολος Παύλος λέγει: *γυνή δε γάρ δόξα άνδρός έστιν. Ου γάρ έστιν άνήρ εκ γυναικός, αλλά γυνή εκ άνδρός. Και γάρ ουκ εκτίσθη άνήρ διά την γυναίκα, αλλά γυνή διά τον άνδρα.* Έπομένως δεν θέλει ο Θεός να καταφρονώμεν την γυναίκα και να την εξευτελιζώμεν. Η γυνή να μιν διορίσθη παρά του Θεού ως παρακαταθήκη του ανθρώπινου γένους, ως βοήθεια των δύο της ζωής άκρων, αποκαθιστώσα ευχαριστον τό μεταξύ τούτων διάστημα. Αλλά δεν άρκει τούτο. Αί νοητικαί δυνάμεις αυτής πρέπει να αναπτυχθώσιν, να αναπληρώσονται πολλά κενά, να καρποφορήσι τά πνευματικά των εκείνα μέσα, τά όποια ο έξησκημένος και ο εκτεταμένος νους είναι ικανός να μεταχειρισθῆ. Ναί, έξοχον νουν, μεγάλη ευφυΐαν έχουσι αι γυναίκες. Έπομένως μεγάλη μέσα απαιτούνται προς ανάπτυξιν είτε του νου τούτου, είτε της ευφυΐας ταύτης: και τούτο δεν δύναται τις ν' άρχισῆ ν' απολαύσῃ είμη διά της συστάσεως. Καταστήματος χορηγούντος τά μέσα ταύτα, και νομίζω ότι ο σκοπός ούτος εν μέρει κατά τό παρόν θέλει πραγματοποιηθῆ διά της εγκαθιδρύσεως ενός Παρθεναγωγείου.»

«Αλλά δύναται τις να είπη: ίσως αι μελέται τās όποιās μās παρουσιάζει εις τον **Κανονισμόν** του προκειμένου Παρθεναγωγείου καθιστώσι τά μέσα ταύτα; Εις τί θέλουσι μās οδηγῆσαι; Εις μεγάλας εκκινήσεις, εις ενδόξους αναμνήσεις, εις ύψηλάς θεωρίας, εις γοητευτικάς μελωδίας, αιτινες ύψώνουσι τούς συλλογισμούς ήμϊν, τελειοποιούσι την καρδίαν μας, εξευγενίζουσι την ήμετέραν φύσιν, καθαρίζουσι τούς τρόπους ήμϊν, και ρίπτουσι φωτεινήν του ήλιου ακτίνα εις τον φρικώδη της ζωής δρόμον. Η γυνή καλώς αναθεραμμένη και εκπαιδευμένη, αποκαθιστῆ τό θέλητρον και την ποιησιν της ζωής, και έχει ισχυρά άμεσα αποτελέσματα επί των νοερών προόδων των εθνών, επί του εξευγενισμού του κόσμου και επί του χαρακτήρος και της ευτυχίας του άν-

θρώπου. Διά της αναθεραμμένης και εκπαιδευμένης γυναικός την φιλοκαλίαν τακτοποιώμεν τό πνεύμα, εκπαιδεύομεν, τελειοποιώμεν την καρδίαν, και θάπτομεν τās διαβρωτικάς εκκινήσεις, αιτινες συχνάκις δηλητηριάζουσι την ύπαρξιν μας, γεννώσιν άρρωστίας, και βραχύνουσι την διάρκειαν του ανθρώπινου βίου. Η γυνή αποκαθίσταται τό κέντρον παντός ότι μās περικυκλώι. μās ευχαριστεί και μās κἀμνει να υποφέρωμεν, να ελπίζωμεν και να φοβούμεθα. Τῶ όντι, δεν δύναμεθα να θεωρήσωμεν ούτε μίαν στιγμήν της ζωής ήμϊν, καθ' ην είτε άμέσως, είτε έμμέσως να μη επηρεαζώμεθα καλώς ή κακώς υπό της γυναικός. Οί συλλογισμοί, αι νοητικαί ήμϊν δυνάμεις, πάν ό,τι δύναμεθα να θανμάσωμεν, αι ήθικαί ήμϊν ύποχρεώσεις, ότι αισθανόμεθα με ευχαρίστησιν ή έλεγχοι, αι άρεται τās όποιās αγαπώμεν, τά ελαττώματα τά όποια βλέπομεν με φρικην ή οίκτον, τά ίχνη της θείας καλοκαγαθίας, τά αισθήματα της έξαρτήσεώς μας προς την θείαν δύναμιν ήτις μās έπλασεν, όλα ταύτα και άλλα, γεννώνται, αυξάνουσι, παρακμάζουσι, αφανίζονται υπό την επιρροήν της γυναικός. Την γυναίκα λοιπόν πρέπει να αναθρέψωμεν, να εκπαιδεύσωμεν, ήτις είναι ή βάση της ύπαρξεώς μας, ή βάση της κοινωνικής ήμϊν καταστάσεώς.»

«Είναι άνοφελές να φωνάζωμεν **πρόοδον, πρόοδον**, αν ή γυνή δεν αναλάβῃ την κοινωνικήν αετής θέσιν. Διά της γυναικός άνέτειλεν ο ήλιος της δικαιοσύνης και διά της γυναικός θέλει πάλιν αναλάμψει και ο Έλληνικός όρίζων.»

Εις τό άριστον τούτο παρθεναγωγείον εδιδάσκοντο τά ελληνικά, ιταλικά, γαλλικά, άγγλικά, φιλολογία, ιστορία, γεωγραφία, ιχογραφία, μουσική, χορός, παιδαγωγία, οικιακή οικονομία, οικονομική ανατομία, χειροτεχνήματα. Το παρθεναγωγείον εδέχετο και οικοτρόφους. Κατά τās επισημούς εξετάσεις ο ίδιος οικειοθυνητής Ζαβιτσιάνος εξεφώνει κατάλληλον λόγον κατά την διανομήν των βραβείων, ο όποιος και διά του τύπου εξεδίδετο.

Οί αδελφοί Υόρκ ειχον εν Ζακύνθω Ιδρύσει Παρθεναγωγείον, ένθα εξεπαιδεύοντο αι θυγατέρες των άριστοκρατών και πλουσίων.

(Ακολουθεϊ) ΣΠ. ΔΕ - ΒΙΑΖΗΣ

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

«Η ψυχή του Πρίγκηπος Διαδόχου της Αγγλίας —λέγει ο ανταποκριτής της «Έφημερίδος της Ιταλίας»— είναι ήρεμος και γλυκεία όπως είναι οι όφθαλμοί του. Όφθαλμοί μελανοί εκφράζοντες μελαγχολίαν, ως να φέρη με κόπον την σκέψιν του μέλλοντος αυτού στέμματος.»

Περί διαδόχου ελάχιστα πάντοτε έγινε λόγος εις την Αγγλίαν. Εμεγάλωσε χωρίς κανείς να τον έννοήσῃ. Έπρεπε να έλθῃ ο πόλεμος διά να ένθυσμηθούσιν εις την Αγγλίαν ότι εις τον Γερμανόν Κρόνπριντς ήμποροθν να αντίτάξουν τον πρίγκηπα της Ουαλίας. Κατά τās πρώτας ήμέρας του πολέμου όταν αι έφημερίδες έδημοσίευσον τās πομπώδεις περι πολέμου φράσεις του Διαδόχου του Γερμανικού θρόνου ύπάρχον Αγγλοι οί όποιοι έλυπούντο διότι δεν ειχον και αυτοί ένα Κρόνπριντς. Και απανίζοντες εις τον Ανάκτορον του Βουκιγκκμ εθλίθοντο διότι ο πρίγκηψ είναι ακόμη παιδί.

Δεν έμεινε όμως ο πρίγκηψ παιδί ή μόνον εις την έξωτερικήν μορφήν του και εις την απλότητα της ψυχής του. Ύψηλός, ισχνός, ολίγον κυρτός ουδέποτε εξήγησε να γίνῃ δημοτικός, ή μόνον αίσθηματικώς. Περί αυτού κατά θάθος δεν ήτο γνωστόν ή μόνον ή αγαθή αυτού και γαλήνια φυσιογνωμία πολύ παιδική, ώστε να ήμπορῆ κανείς να άναγνώσῃ εντός αυτής. Τον ήγκλιον κατά συνήθη. Δεν εννοήριζον περι αυτού τίποτε. Ούτε τι εκάμνεν, ούτε τί υπέσχετο να γίνῃ ο βασιλικός αυτός βλαστός.

«Αλλά όχι. Καίτι εννοήριζον ήτο αισθηματίας. Ένενα λόγος περι της ευκολίας με την όποιαν ήρατο τόσον μάλιστα ώστε πολλάκις φορούς εις την Αύλην ήναγιάσθησαν να λάθουν όρατήρια μέτρα διά να ψυχράνουν ολίγον τά αισθήματά του. Και διηγούνται πολλά πράγματα διά τον έρωτά του, έρωτα διακαή προς μίαν από τās κυρίας της τιμής της Βασιλίσσης. Έπίσης πολλά ελέγησαν περι της κλιτεώς του, ή όποια κατήντησε σφοδρόν πάθος προς μίαν νεάνιδα άγροτικής οικογενείας εις την οικίαν της όποιās έτυχε να ζητήσῃ μίαν φοράν καταφύγιον από την τρικυμίαν ή όποια εξερράγη κατά την ώραν μακρονούτινος περιπίπτου εις την έξοχήν. Τά περισσότερα όμως άπ' αυτά ήσαν φανταστικά διηγήσεις μιας έβδομαδιαίας έφημερίδος ή όποια έχει κυκλοφορίαν τέσσαρα εκατομμύρια φύλλα την έβδομάδα δημοσιεύουσα άδιακρισίας τοιούτου είδους περι της Αύλης.»

Ενθυμούμαι ότι είδα μερικές φορές τον πρίγκηπα πέρυσιν εις τās ίπποδρομίας. Δεν μου έφάνῃ να ελάμβανε περισσότερον ένδιαφέρον διά τās ώριαίας δεσποινίδας από τό ένδιαφέρον τό όποιον εδείκνυσεν προς τούς έξόχους ίππους οί όποιοι εκίλπαζον εις τον στίβον. Τουναντίον ή σκέψις του, ή συμπεριφορά του, οί τρόποι του, εδείκνυον μεγάλην μετριοπροσίτην, διά της όποιās θα ανεγνώριζε έκαστος τον μέλλοντα βασιλέα της Αγγλίας. Δημοφιλέστατος δε και αγαπητότατος κατέστη εις τούς κύκλους των συμμαθητών και συντρόφων του

μεταξύ των όποιων συνεπλήρωσεν την άρτίαν αυτού μόρφωσιν.

«Όταν εξερράγη ο πόλεμος, ο πρίγκηψ εξήγησε να αναλάβῃ υπηρεσίαν εις τον στρατόν όπως πās καλός πολίτης Αγγλος. Του τό παρεχώρησαν και τον διώρισαν άνθυπολοχαγόν εις εν πεζικόν σύνταγμα όπου συνεμερίσθη όλους τούς κόπους των λοιπών συντρόφων του. Έφαινετο εύτυχής και υπερήφανος βαδίζων ούτως εν μέσω του λαού του, φέρων τό θῆρος της σημαίας ή όποια έμπεριέκλειε τά δικαιώματά του καθώς και τά δικαιώματα των μελλόντων υπηκόων του. Τον είδον μίαν ήμέραν διά μέσου των κινκλίδων των άνακτόρων του Βουκιγκκμ επί κεφαλής του λόγου του να θαύριζε προς συνάντησιν του πατρός του. Είχε καίτι τό πολύ θελτικόν ή νεανική μορφή του κάτωθεν της σημαίας, μορφή εκφράζουσα γαλήνην και ήρεμίαν χωρίς ίχνος αυστηρότητος.»

Τό όνειρόν του όμως ήτο να υπάγῃ να πολεμήσῃ. «Ός έν είχε διαρκώς την σκέψιν να φέρῃ παλληκαρισμόν μεταξύ αυτού και του έξωδέλφου του της Γερμανίας, του όποιου αι καυχολογίαί του εις τον πόλεμον τον κατέστησαν εις τούς Αγγλους πλέον μισητόν από τον πατέρα του. Ο πρίγκηψ της Ουαλίας δεν είχε όνειρα στρατηλάτου. Ηθελεν άντι πάσης θυσίας να ριψοκινδυνεύσῃ εις τό πεδίον της μάχης όπως ριψοκινδυνεύουν και άλλοι. Μου αφηγήθησαν εις την περιστάσιν ταύτην ότι έξεδηλώθη εις αυτόν δύναμις θελήσεως ανέλπιστας μέχρι σήμερα. Καθ' έκάστην επανελάμβανεν εις τον βασιλέα την παράκλησιν του. Και επειδή ο ήγεμίων εδίσταζεν ένεκα της μικράς του ηλικίας και εθεώρει άναγκαϊον να μη άφίσῃ τον νεαρόν πρίγκηπα να εκτεθῆ εις τούς κόπους και τās απαιτήσεις του πολέμου, ο πρίγκηψ εδείκνυε καθ' έκάστην περισσοτέραν επιμονήν και άποσασιστικότητα. Μίαν ήμέραν ειπεν εις ένα εκ των Αύλικών. Αλλά δεν έχω τό δικαίωμα ως πρίγκηψ της Ουαλίας να παρουσιασθώ εις τό στρατολογικόν γραφείον.»

Κατέληξε να νικήσῃ. Και ο θρίαμβός του οφείλεται εις μίαν συνδιάλεξιν την όποιαν είχε με τον Κίτσενερ. Δεν ήδυνήθησαν πλέον κατόπιν να άρνηθούσιν εις τό βασιλικόν αυτό τέκνον τό δικαίωμα του πολιτου. Και ανεχώρησε διά Γαλλίαν. Χωρίς πομπήν, με μικράν ακολουθίαν ένδοξυμενος όπως και οί άλλοι με την χακίαν στολήν του άνθυπολοχαγού, χωρίς έξωτερικόν δείγμα της Βασιλικής του καταγωγής. Και αυτά αι έφημερίδες μόλις εκάμνεν λόγον.

**

Και τούτο αποτελεί μίαν από τās ευγενεστέρās και λεπτοτέρας λεπτομερείας του Αγγλικού δημοσίου πνεύματος. Να λησμονούσιν πᾶν ιδιωτικόν δικαίωμα πρό του δικαίωματος της Πατρίδος. Κατά βάση δεν ύπάρχει εις τον κόσμον άλλο έθνος να τέθηται εν

καιρῷ ειρήνης μ' ἀποσιώων τὰς βασιλικὰς προνομίας ὅσον τὸ Ἀγγλικόν. Σήμερον ὅμως ἡ οἰκογένειά του ἔγιναν ἀπλοὶ πολῖται. Εἰς τὴν Γερμανίαν αὐτὸς ὁ Κάιζερ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκπροσωποῦ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τῆς γῆρας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι ὁ βασιλεὺς ὁ ὁποῖος γίνεταί πολίτης Ἀγγλος ἀποδεικνύων τὴν αὐστηρὴν συνταύτισιν τοῦ ἔθνους ἀπέναντι τοῦ κινδύνου. Τὸ ἐκ τοῦ πολέμου ἀποτελεσμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι δημοκρατικώτατον δι' αὐτὸν τὸν λόγον. Ὑπάρχουν λέβδου βασιλικῆς καταγωγῆς οἱ ὁποῖοι παρόνσιαζονται σήμερον μετ' ὁμοιογενεῖας ἐπισκεπτῆριοι. «Λοχαγὸς Τὰδε εἰς τὸ Δεῖνα σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ». Ἀπορρίπτουν κοσμικὰς προσκλήσεις μετὰ τὴν ἀπλὴν αὐτῆν διατύπωσιν. «Ἡ Δούκισσα Χ. εἰδοποιεῖ ὅτι ὁ σύζυγός της εἶναι εἰς τὸ μέτωπον τοῦ πολέμου». Ὑπάρχουν Πατριῶται τῆς Ἀγγλίας οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν ὑπὸ διαταγὰς τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώπων τῆς υπηρεσίας των. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὄλον αὐτὸ γίνεταί εἰς ἕνα στρατὸν ἀπὸ ἐθελόντας οἱ ὁποῖοι μάχονται πρὸ τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος των.

Οὕτω λοιπὸν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἀνεχώρησε χωρὶς θόρυβον καὶ μένει ἀπὸ ἑξ μηνῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἀποφεύγων νὰ γίνεταί περὶ αὐτοῦ λόγος καὶ μὴ ἐπιτρέπων εἰς κανένα νὰ φροντίξῃ δι' αὐτόν. Καὶ τὸ ἐπέτυχε διότι εἰς τὴν Εὐρώπῃ κανεὶς δὲν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ τὸν ἐνημερωθῇ. Ἐνῶ ὁ Κρόμγουελτς εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀπονήσκαι, ἀναστῆνεται, θοισμθεύει, καὶ ἀπειλεῖ δέκα φορές τὴν ἐβδομάδα, τὸν ἀντιπὸν διὰ τὸν ξανθὸν πρίγκηπα τῆς Ἀγγλίας δὲν γίνεταί καθόλου λόγος, ὁ ὁποῖος ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἠσθάνθη τὸν ἐλάχιστον φόβον καὶ ὁ ὁποῖος ἐτίμησε τὸν λαόν

του κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον μετὰ τὸν ὅποιον οἱ ἀντίπαλοί του τῶν Γερμανικῶν Οἰκῶν ἔδειξαν εἰς τὸν κόσμον θυμὸν δαίμονα ἐθελούσιας καὶ γενναιότητος. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ὑπερβάλλει τούτους εἰς τούτο. Ὅτι ἠθέλησε νὰ παραμείνῃ ἀπλοὺς στρατιώτης τῆς Ἀγγλίας, καὶ εἰς τὸ ἔδαφος αὐτὸ τῆς μάχης, ὅπου θὰ ἦτο ὀρθίον καὶ ἐνδοξον νὰ ἀντεπροσώπευε τὸν πρίγκηπα ἡρωα. Ταξιδεύει ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο τοῦ μετώπου τοῦ πολέμου, χωρὶς συνοδείαν, χωρὶς προειδοποιήσεις, χωρὶς στρατιωτικὰς τιμὰς. Ἡ βασιλική του ιδιότης ἀναγνωρίζεται μόνον τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀναμνησθῆται εἰς τὰς κατακλιώσεις καὶ εἰς τὰς χαρὰς τῶν Τόμηκων τῆς Ἀγγλίας ὅπου καὶ τοὺς ἐμφυλίωνε εἰς τὴν μακρὰν καὶ τραχεῖαν πάλιν.

Πολλὰς μένει εἰς τοὺς καταλισμούς ὅπου τρώγει καὶ κοιμᾶται. Ὅλοι θαυμάζουν τὸν νιφάλιον χαρακτήρα του, τὴν ἀπλότητα τῆς ζωῆς του, τὴν εὐκολίαν μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐσυνείθησαν εἰς αὐτὴν τὴν τραχεῖαν ζωὴν τοῦ πολέμου. Ὅταν ταξιδεύῃ μετὰ αὐτοκίνητον πάντοτε τὸ διευθύνει ὁ ἴδιος. Μίαν ἡμέραν ἕνας Γάλλος σκοπὸς ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητον εἰς ἕνα σταυροδρόμιον. Ὑπέθετεν ἴσως ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἦσαν Γερμανοὶ μετ' Ἀγγλικὰς στολίας. Ὁ πρίγκηψ ὁ ὁποῖος ἦτο ἐμπρὸς εἶπεν εἰς τὸν σκοπὸν «Στρατιωτικὴ Ἀγγλικὴ ὁπηρεσία». Ὁ λαμπρὸς ὅμως «πισυ-πιου» δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐξήτει νὰ τοῦ δεῖξουν τακτικὰ διαβάτηρια. Τότε ὁ πρίγκηψ ἔκλινε καὶ πάλιν στ' αὐτὸ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ εἶπε μετ' ὀλίγων μετὰ ἀγαθότητα καὶ λαμπρῶν Γαλλικῶν γλωσσῶν. «Εἶμαι ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας...» Ἐύκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὴν ἐκπληξὴν καὶ τὴν στενοχωρίαν τοῦ αὐστηροῦ στρατιώτου ὅταν ἠναγκάσθη νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας.

πάθῃ συσκοτίσωσιν αὐτὴν πλειότερον, καὶ τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλης τῆς κοινωνίας, μηδ' αὐτῶν τῶν οἰκοδεσποτῶν ἐξαιρουμένων. Καὶ γνωρίζομεν καλῶς ποῖω φρόβῳ συνέχονται οἱ τελευταῖοι οἱτοὶ πρὸ τῆς ἰδέας οἰαοδήποτε παρεμβάσεως τρίτου εἰς τὰς μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν σχέσεις των, ἀλλὰ καὶ δὲν τοὺς ἀδικοῦμεν οὕτω σκεπτομένους. Ἐσυνειδίσαμεν ὅλοι, καὶ τούτων πολὺ, εἰς τὴν μέχρῃ πρὸ ὀλίγου παγετώδη ἀδιαφορίαν τοῦ Κράτους, ὥστε νὰ σκανδαλίσῃ ἡμᾶς καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀπὸ τῆς τετριμμένης ὁδοῦ παρέκκλισις. Μήπως δὲν ἐχρειάσθη μία ἐπανάστασις ἵνα κινήθῃ τέλος ὁ μέγας οὗτος παραλυτικὸς; Ἡ κοινωνικὴ λεγομένη νομοθεσία ἦτο τέως γῆ ἄγνωστος δι' ἡμᾶς καὶ δι' ἀκόλουθον θὰ κατανοήσωμεν ὅτι δι' αὐτῆς καὶ μόνος εἶναι δυνατὴ ἡ ἐναρμόνισις τῶν διάμαχομένων συμφερόντων. Θὰ ἦτο λοιπὸν ἄπορον ἂν τὸ ζήτημα τῶν ἐνοικίων ἠθελεν ἀποτελέσῃ ἐξάφαισι, ἂν δηλ. δὲν συνέβαινε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὅτι καὶ εἰς τὰ ζητήματα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τόκου, τῆς Κυριακῆς ἀργίας, τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα τὰ περὶ τῶν ὁποίων νομοθετήματα τὰ ὄφειλε ὅλα ὁ Ἕλληνας εἰς τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ 1909 καὶ τὰ ὅποια ὅμως καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀμελιώτως πολεμοῦμενα ὑπὸ τῶν κακοσυνειθισμένων, ἀποκηρυσσονται ὡς καινὰ δαυμόνια, ἀνατρεπτικά τῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἐπομένως φευκτέα.

Ὑπάρχει λοιπὸν ζήτημα ἐνοικίων ἐν Ἀθήναις;

Πῶς καὶ ἀπὸ πότε ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του; Ἐκ τῆς ἐπισκοπῆσεως ἰδίως τῆς ὁδοῦ, ἦν τὰ πράγματα διετρεφέν μετὰ οὐ φθάσωσιν εἰς τὸ ἐπικίνδυνον σημερινὸν σημεῖον, θὰ ἐξευρεθῇ ἴσως εἰχερότερον καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν εὐθειάν. Δικαιούμεθα δὲ, φρονούμεν, νὰ θεωρήσωμεν ὡς δεδομένον τὸν κοινωνικὸν κίνδυνον, οὗ μόνον διότι οὗτος βοᾷ πανταχόθεν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος, ὅτι αὐτὸ τὸ Κράτος τὸν ἀνεγνώρισεν, ἐν διαδοχῇ μάλιστα Κυβερνήσεων, καταφουγισῶν εἰς διοικητικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν παραπονομένων ἐνοικιαστῶν. Ἄν τὰ δύο στρατόπεδα οἰκοδεσποτῶν καὶ ἐνοικιαστῶν δὲν ἦλθον ἀκόμη εἰς γείρας τοῦτο οὐδὲν σημαίνει, ἀρκεῖ ὅτι ἐμπαθῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν ἤδη ἀλληλοκαταγγέλλονται, ἵνα παρουσιάσῃ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος τὴν ὀδὴν. Καὶ ὅτι μὲν τὰ πράγματα ἐξετραχύνθησαν ἀφ' οὗτου εἰς τὸν συνήθη κινήτων πληθυσμὸν προσετέθη καὶ ὁ τῶν προσφύγων, συσσωρευθέντων ἐν Ἀθήναις, ἕνεκα τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀνωμαλιῶν, ἐπὶ ἀποτόμῳ αὐθῆσει τῶν ἐνοικίων, τοῦτο ὡς κατάδηλον γενικῶς ἀναγνωρίζεται, ἀλλ' ἐντεῦθεν δὲν εἰεται ὅτι προηγουμένως αἱ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ οἰκοδεσποτῶν σχέσεις ἦσαν ὀρθαί, τοῦναντίον συχνὰ ἠκούοντο πιαρίσματα κατὰ τὸν οἰκοδεσποτῶν, ὡς καταχωρημένων τῆς προνομιῆς θέσεως, ἢν ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους ἐξισοφύλιζεν αὐτοὺς.

(Ἔσεται συνέχεια) ΑΡΙΣΤΟΜ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΞΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΙΝΔΙΑΝΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ σκόνη τὴν ἐπὶ νύκτα, καὶ ἐσκόταπτε συχνά, καὶ ἡ σόλα τοῦ ἐνός τῶν ὑποδημάτων της ἐκρεμάσθη καὶ ἐκτυποῦσεν καὶ τὴν ἐμπόδιζε νὰ περιπατῇ γρήγορα. Τὴν ἔκοψε καὶ ἐξηκολούθησε νὰ περιμένῃ γοργά, ἀλλὰ τέλος ἡ ἀμμοὶς τόσο τὴν ἔκαψε καὶ τὴν κατέκοψε, ὥστε ἐκάθισε κάτω καὶ ἤρχισεν νὰ κλαίῃ καὶ νὰ θέλῃ νὰ γοργίσῃ ὀπίσω διὰ νὰ παρῇ τὰ ἄλλα ζευγαριὰ τὰ ὑποδήματα. Τὰ Κυριακτικὰ της. Ἀλλ' ὁ λόφος ἐφαίνετο τώρα τόσο μακροσφύμενος, ὥστε ἐσηκώθη καὶ κούρασμένα ἐπανήρξατο τὸν ὁρόμον της, καὶ ἐπῆγαινε καὶ ἐπῆγαινε ἕως ὅτου δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ πλέον καὶ ἐβόθη κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιον ἐνός βράχου. Δὲν εἶχε νερὸ πουθεν ἐκεῖ κοντά. Ὁ λαμπὸς της ἦτο καταξερῶς καὶ οἱ μνηνγνῆς της ἐκτύπων σποδρά. Ἐπρεπε, ναι, ἐπρεπε νὰ γυρίσῃ ὀπίσω, νὰ δυναμώσῃ, νὰ πάρῃ θάρρος καὶ ὑστερα νὰ ἀρτίσῃ τὸν ὁρόμον της στὰ σωστά. Καὶ θάνεμψρε τὴν νύκτα τὴν ἐπομένην πού ἡ ὁροστία θὰ τὴν ἐβοηθοῦσε νὰ προχωρήσῃ μακρὰ καὶ ἔτσι νὰ μὴν μπορεῖ, καὶ ἂν ἤθελε, νὰ γυρίσῃ ὀπίσω.

Σιγὰ σιγὰ ἐσθῆθη πάλιν πίσω εἰς τὸν λόφον καὶ τὸν ἀνερωχίσθη. Ἡ ὠρὰ γυναικῆ ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ σπῆτι της καὶ τὴν ἐχαιρέτησε διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἡ μαυροφόρα, δὲν ἐχαιρέτησε, οὕτε μετὰ χαμόγελο. Ἐμπῆκε εἰς τὸ σπῆτι της, ἐκλείσε τὴν θύραν της, ἀνέθηκεν ἐπάνω καὶ ἔπεισεν εἰς τὸ κρεβάτι της καὶ ἐν μέσῳ τοῦ

θορύβου τῆς σκιάδος τοῦ παραθύρου πού τὴν ἐκίνει ἡ αὐρα καὶ τοῦ βόμβου τῶν μυϊῶν, ἀπεκοιμήθη.

Ἡ ὠρὰ γυναικῆ ἀνεστῆσε καὶ ἐκύτταξε πέραν πρὸς τὴν ἐρημον. Τὸ νερὸς τοῦ κοινοῦτοῦ ἦτο τώρα μεγαλύτερον, καὶ ἤρχετο πλησιέστερον καὶ κανονικὰ. Καὶ ἡ γυνὴ ἐρρίγησεν ἐνῶ τὰ ἔβλεπε νὰ πλησιάσῃ ὀλοέν, βραδέως πίσω ἀπὸ τὰς πυραμίδας τῆς ἄμμου. Πάντα ψυσά καὶ σηκώσεται σκόνη, εἶπε καθ' ἑαυτὴν, ἀλλ' ὅχι τόσο κανονικὰ καὶ τόσο ἐξακολούθητικὰ. Ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα της πρὸς τὰ μέγαρα τοῦ κοινοῦτοῦ, διὰ νὰ ἴδῃ καλλίτερον ἀλλὰ μόνον σκόνη ἐφαίνετο. Τότε ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἱερέως, ἡ ὁποῖα κατήγετο ἀπὸ παράλιον πόλιν, εἶχε ἕνα τηλεσκόπιον, καὶ ἔτρεψε ἐν τὸ πᾶρ. Καὶ αἱ δύο γυναῖκες ἐξῆλθον καὶ ἐστάθησαν μετὰ τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὴν θύραν. Ἡ πρεσβυτέρα ἐνέλα μετὰ τοὺς φθους τῆς φιλίας της ὡς ἔλεγε: Ἦτο τόσο ἀειλή ἡ φίλη της. . .

Ἀλλ' ἡ ὠρὰ γυνὴ ἦτο ὑπέροτρα ἀλλοτε ὠρὰ, καὶ τὸ χερί της ἔτρεψε τόσο ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὸ τηλεσκόπιον. Καὶ ἐκείνη πού ἐνελάουσε τὸ ἐπῆρε καὶ ἐκύτταξε — καὶ ὁ νέλως της διεκόπη.

— Διακρίνω μὲν κεφαλὴ πέρα ἐκεῖ στὸν ἀμμοσώρον, εἶπε.

— Ἡ ὠρὰ γυνὴ ἀφήκεν ὀρεῖαν κραυγὴν.

— Εἶναι μίλλια μακρὰ ἀκόμη. Ἦμπορεῖ νὰ προφθάσῃ ; ;

ΚΘΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΑΙ

«Ἐκάστω τὸ ἴδιον»

Τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως εἶναι βεβαίως σύγχορον μετὰ τὸν κοινωνικὸν ἀνθρώπον, εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως ἦτο ἀπλῶς ζήτημα πῆξεως μιᾶς καλύβης, ἦν ὅλοι ὄφειλον καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχωσιν, ἐπομένως καὶ αἱ ἐνοικιάσεις τότε ἦσαν ἀκόμη ἄγνωστοι. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐπαρουσιάσθησαν οἰκίαι πρὸς ἐνοικίασιν τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ σπάνιον, θὰ ἦτο ἀσήμαντον, τὸ δὲ ζήτημα τῶν ἐνοικιάσεων ὡς σήμερον τὸ ἐννοούμεν, ἦρξατο βεβαίως ἀπὸ τῆς πυκνώσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ταῖς πόλεσιν. Ἐν τῷ συγχρόνῳ πάλιν πολιτικῶν ἢ σημασία τῆς κατοικίας τοῦ ἀνθρώπου, τῆς στοιχειώδους ταύτης καὶ ἀπολύτου ἀνάγκης, ἠῤῥήθησε διὰ τῆς, ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς κέντροις, συρροῆς ἐργατικῶν κόσμου, ὅτε καὶ τὸ ζήτημα συνδέθη στενῶς μετὰ τὸ γενικώτερον ἐργατικὸν ζήτημα, καὶ ὑπὸ τὸν τύπον ἰδίως τοῦτον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν διεπόντων τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν.

Παρ' ἡμῖν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἄλλα δι συμβαίνοντα, ἡ στεγασίς κατέστη ζήτημα μᾶλλον τῆς μέσης τάξεως, ἢ τῶν ἐργατῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποιν ταύτην θὰ τὸ πραγματευθῆμεν καὶ ἐνταῦθα, ἀρ' οὐ καὶ τὸ περιβάλλον, ἐντὺς τοῦ ὁποῖου βιοῦμεν, τῆς

τάξεως ταύτης τὰ παράπονα σήμερον ἀπικεῖ. Ἀληθῶς τὸ ζήτημα εἶναι κυρίως Ἀθηναϊκόν, ἔχει ὅμως τάσεις νὰ καταστῇ ταχέως γενικώτερον, τοῦθ' ὄπερ, ἐλαυδᾶνον τὴν σοβαρότητά του, ἐπιβάλλει ἐγκαίρον αὐτοῦ μελέτην. Εἰς τὴν ἀντίρωσιν πάλιν ὅτι ἡ παροῦσα στιγμὴ θὰ ἦτο ἥμισυ καταλληλὸς πρὸς ἀπαθὴ ἐξέτασιν ζητήματος φλέγοντος ἤδη, καθόσον τοιοῦτον τρόπον τὸ κατέστησεν ἡ τελευταία παρόξυσσις του, θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀντιπαρηγόρησῃ ὅτι παρ' ἡμῖν πλέον ἡ ἄλλοι δὲν ὀρεπε, διὰ τὸ ἀμύκρον τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος, νὰ λησιμονῆται ἡ ἀξία τοῦ ἤμματος, ὅτι ὁ σίδηρος καταλλήλως σφουρηλατῆται ἐνόσω εἶναι θερμὸς, ἐν ᾧ ἀρ' ἑτέρου ἢ ἡμετέρα συζήτησις, μακρὰν τοῦ νὰ ὁμοιάσῃ ἔλαιον, ὀπιτόμενον ἐπὶ τῆς πυρᾶς, θὰ ζηλωσῇ τοῦναντίον τὴν ἐθεργετικὴν λειτουργίαν τοῦ χρησιμοποιομένου εἰς τὰς μηχανάς καὶ τὰς πρῶστουβὰς ἀμβλύνοντος.

Θὰ περιορισθῶμεν οὕτως εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀπλῶς παντός ὅτι δύναται νὰ χρησιμοποιῆται εἰς διαλεύκανσιν ὑποθέσεως, πολλὰ παρουσιαζούσης τὰ χορῆζοντα μελέτη, καὶ θὰ τὸ πρᾶξιμεν ἀνευ οὐδεμιᾶς προκαταλήψεως πρὸς τὸν σκοπὸν μόνον τοῦ νὰ γίνῃ φῶς ἐν' αὐτῆς, ἵνα ληφθῇ πρόνοια ἐγκαίρως, πρὶν διηλ. τὰ

— Νὰ προσθήσωμε τί ;

— Νὰ φύγωμε

— Ἴσως νὰ εἶναι φίλοι . . . .

— Εἶναι Ἰνδιανοί. Λευκοί. Ποιοὶ λευκοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ περάσουν ζωντανοὶ ἀπὸ κείνα τὰ βουνὰ τῆς ἄμμου ; Πρέπει νὰ φύγωμε στὸ θάσος. Βοήθητέ με. Φώναξε τὰς γυναῖκες. Μάζεψε τὰ παιδιὰ. Ἐλα.

— Καὶ ὤρμησε ἐντὸς τῆς οἰκίας τῆς. Ἡ ἄλλη ἀκόμη ἴστατο καὶ παρητήρει. Τὸ νέφος τοῦ κονιορτοῦ εἶχε πλησιάσει κατὰ τι τώρα. Μία στιγμή καὶ τὰ πάντα ἔγιναν ἄνω κάτω. Μεγάλη σύγχυσις ἐπεκράτησε, ὀνόματα ἀπηγοῦσαν, ἀλλ' ὅχι δυνατὰ, κορίτσια ἐθρήνου, ἄλλοι ἐπῆσαν τὰ μικρὰ κομημάτια τῶν μαζῶν, ἐνῶ ἐφρευγον, αἱ μητέρες ἐκρατοῦσαν τὰ παιδιὰ τῶν. Ὅλοι συναμαζεύθησαν ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐρημον δὲν ἐφάνητο. Τὰς ἀπέκρυβε τὸ σπίτι πρὸ τοῦ ὁποῦ ἴστατο.

Ἡ ὄχρα γυναῖκα ὠδήγησεν τὸν πατέρα τῆς ἔξω καὶ ὕστερα ἐστρέψεν εἰς τῆς γειτονίσης τῆς τὸ σπίτι. Ἦνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐφώναξε ἡ καθάρᾳ, ἀλλὰ σιγὰ : « Μαρία, Μαρία. » Ἀλλ' κανεὶς δὲν τῆς ἀπήντησε. Ἡ μαυροφόρα, ἐξαπλωμένη εἰς τὴν κλίνη τῆς ἐκοιμάτο. Ἡ γειτονίσα τῆς ἐδίστασε πρὸς στιγμήν, ὕστερα ἐστρέψε νὰ φθάσῃ τὰς ἄλλας ποὺ ἀνέβαιναν ἀπὸ τοὺς γιλόφους πρὸς τὰ βουνὰ ποὺ αἱ ἄνδρες τῶν εὗρισκοντο.

Τὸ νέφος τοῦ κονιορτοῦ ἐπλησίαζε. Ποῦ καὶ ποῦ διὰ μέσου τοῦ, μὴ κεφαλῇ διακρίνετο. Ἀλλ' ἡ συγία τῆς ἐπεκράτει παντοῦ. Ἡ γυνὴ μὲ τὰ μαῦρα ἐκοιμάτο βυθιὰ καὶ ὠνειρεύετο, ὅτι ἡ ἐκδικησις τέλος ἔφθεσε. —

Ὅτι στὸ χέρι τῆς ἐκρατοῦσε τὴν κεφαλὴν ἐνὸς Ἰνδιανοῦ.

Ἡ σκιάδα τοῦ παραθύρου ἐτινάθη δυνατὰ καὶ ἡ γυναῖκα ἐξύπνησε μ' ἕνα βῆρος ποὺ ἐπλάκωνε τὴν καρδιά τῆς. Ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐκύτταξεν ἔξω. Δὲν ἐφάνητο σκόνη καθόλου εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ὁ ὁρῶμας ἦτο ἔρημος. Αἱ θύρα τῶν σπιτιῶν ἦσαν ἀνοικταί. Ἐνα σάλι ἦτο ριγμένον εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου. Ἡ γυναῖκα ἐκύψε καὶ ἐκύτταξεν εἰς τὸ θάσος.

Εἶδεν εἰς τὴν κορυφὴν ἐνὸς λόφου τὰς ἐσθῆτας τῶν γυναικῶν, λευκὰς, ποὺ ἐφρευγον, καὶ ἔπειτα, κάτω, μακρὰ κάτω εἰς τὸν δρόμον, ἐνῶ ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἐπῆνετο, τὸ ἐξησκημένο αὐτί, ἐπικατε τὸν ποδοβολητὸν ἐργασιῶν ἕρκων.

Τώρα, ἤξευρε τί ἦτο.

Ἐκείθει στὴν ἄκραν τοῦ κραββατιοῦ τῆς. Ὅ, τι ἐπερίμενε τόσα χρόνια, ἀλλήθευε τώρα. Ἦτο ἡ σειρά τῆς τώρα, ἢ ἡ δικὴ τῶν πάλι ;

Ἀλλά, θὰ ἠμποροῦσε νὰ σκοτώσῃ ἕνα τοῦλάχιστον.

Ποῦ ἦτο τὸ ὄπλον τῆς ;

Τὸ εἶχε δανείσῃ στοὺς ἄνδρας.

Ἀλλ' ὁ πέλεκυς τῆς—ἦταν κάτω, στὸ ἰσόγειον.

Καὶ ἐνῶ ἐκατέβαινε νὰ τὸν πᾶρῃ ἄκουσε δυνατὰ ἐφωρητὰ—πολεμικὴς κραυγὴ :

Ἐκατέβη γρήγορα τὴν στενὴ σκάλα καὶ ἐπῆρε τὸν πέλεκυν, ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἐκρέμετο εἰς τὸν τοίχον.

Ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν θύραν τῆς τώρα. Τὸ δωματίον ἐφωτισθῆ περισσότερον. Ἐστράφη καὶ ἐκύτταξε. Ἐνας ἴστατο εἰς τὸ κατώφλιον τῆς ἀνοικτῆς θύρας, μαῦρος μὲσα εἰς τὸ πλημμυροῦν ἔξω ἡλιόφως. Συνέστρεψε τοὺς ὀδόντας τῆς. Ἐκρυψε πίσω τῆς τὸν πέλεκυν, ἐστάθη καὶ τὸν ἐκύτταξεν ἀκίνητος.

— Ἀπλώσαν ἐκείνος τὸ χέρι του, σὺν πόδι αἰλοῦρου εὐκίνητα, καὶ ἐγέλασε καὶ τὰ μάτια του ἤστραψαν, ἐνῶ μὲ αἰλοῦρου κίνησιν τὴν ἐπλησίασε. Φοβίχη αἰφύρδια τὴν κατέλαβε τότε. Ἀφίνουσα ἀκράθρον κραυγῆν, ἀνιήθην ἀστραπικίως τὴν κλίμακα, ρίπτουσα ἐπάνω του μίαν καθέκλαν, ὅταν τὴν ἠκολούθησε κοπιωδῶς ἀναπνεύων.

Γρήγορα ἐβγήκε μὲ τὴν κραμαστὴν σκάλαν εἰς τὸ ὑπερφῶν, ἔκλεισε τὴν κλαβαλὴν, ἔπεσε ἐπάνω μ' ὄλην τὴν δυνάμιν τῆς καὶ τὴν ἐστερέωσε, καὶ ἐπερίμενε. Ἀχρα σιγῆ ἐπεκράτησεν. Ἐξῶ ἤκούοντο οἱ ὀρυγμοὶ τῶν ἄλλων, μακρὰ.

Ἐσκυψεν ἀθροῦθως καὶ ἔθρησε τὸ οὖς εἰς τὸ πάτωμα.

Ἦκουσε μίαν ἐλαφρὰν ἀναπνοὴν νὰ βγαίνει ἀπὸ κάτω καὶ μέσῳ γκαρμαῶν τινος εἰς τὸ πάτωμα εἶδεν ἕνα μάτι ποὺ τὴν ἐκύτταξε.

Ἐπὶ μακρόν, ἴστατο ἀκίνητος μὲ τὸν πέλεκυν εἰς τὴν χεῖρα, ἔτοιμος.

Εἶχε στρέψει τὴν πλάτην πρὸς τὸ μάνδαλον, ἀλλ' ἐξερῆθη ἠσθάνθη σὺν νὰ εἶχε κῆτι ἐγγίσει τὸν μάνδαλον. Ἐστράφη ἀθροῦθως καὶ ἐκύτταξε. Ἐνα λεπτὸ κατὰ τὸ χέρι, εἶχε περᾶσει ὅλο σκεδὸν μέσω μιᾶς γαρμαῶν εἰς τὸ πάτωμα πλησίον ἐκεῖ.

Ἐσῆκωσε τὸ πέλεκυν τῆς. Τὰ λεπτὰ δάκτυλα τοῦ χερσὶ ἤγγισαν τὸν μάνδαλον, τὸν ἐπικαταν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἔστραν διὰ τὴν θέσιν του.

Τότε μὲ δυνάμιν ποὺ ἔκλειε ὅλον τὸ μῖσος τῆς, ὁ πέλεκυς ἔπεσε ἐπάνω εἰς τὸν καρπὸν τοῦ χερσὶ. Τὸ χέρι ἐπατάθη ἐπάνω τῆς. Μὲ ὀρυγμὸν ἀγωνίας, ὁ ἀγνωστος ἔπεσε κάτω.

Καὶ πάλιν σιγῆ ἀπόλυτος ἐπεκράτησε.

Τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο ὑγρὸν, καὶ θερμὸν ἀπὸ τὸ αἷμα ποὺ τὴν κατέβρεξε.

Ἐξῶ ἤκούοντο τώρα, ὁ τρογγμὸς μιᾶς καιομένης οἰκίας, πυροβολισμοὶ ἐρχόμενοι μακρόθεν, καὶ μακρὸν αἰφύρδιν. Βαδίζουσα ἐπὶ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, ἐπλησίασε τὸ παράθυρον τοῦ ὑπερφῶν καὶ ἐκύτταξε κρυφα ἀπὸ τὴν ἄκραν του. Ἀπὸ τοὺς λόφους πέραν εἶδε τοὺς ἄνδρας νὰ ἐπιστρέφουν. Ἦσαν πολλὴ πλησίον τώρα.

Ἐνα σπίτι ἦτο ἤδη πρηνάλωμα τοῦ πυρός. Ἦτο τὸ σπίτι τοῦ Ἰερέως. Οἱ Ἰνδιανοὶ ὑπεχώρουσαν. Πλησίον τῆς θύρας τῆς ἔθουσαν εἰς ἀδέσποτος ἵππος (!) Ἐνας Ἰνδιανὸς νέος, ὤρμησεν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς μὲ σηκωμένον τὸν γυμνὸν δεξιὸν βραχίονα ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλειπε τὸ χέρι.

Καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν του, τοὺς ἐφώναξε νὰ ἐκδικηθοῦν, δεικνύων μὲ τὸν αἰματωμένον βραχίονα, τὴν σφίτταν ὅπου εἶχε καταρῦγει.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς γυναικὸς ἐξήστραψαν ἐκ τοῦ μίσους. Ἐκρεμάσθη ἀπὸ τὸ παράθυρόν τῆς καὶ μ' ὄλην τὴν δυνάμιν τῆς, ἔρριξε τὸν πέλεκυν ἐπάνω τῶν. Ἀλλ' ἔπεσε πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ἦσαν.

Ἐνα Ἰνδιανὸν τοῦλάχιστον.

Ἀλλὰ δὲν ἐκτύπησε κανένα. Καὶ αὐτοὶ ἐνῶ ἐφρευγον τὴν ἐσκόπευσαν, ἀλλὰ αἱ σφαῖραι δὲν ἤγγισαν. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ λευκοὶ ἐπλησίαζον ὀλοέν.

Ὁ πληγωμένος, ἐπήδησε ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ καὶ βλαστήμων ἀπεμακρύνθη καλπάζων.

Ἡ γυναῖκα ἐγέλασεν ὡς τὸν εἶδε νὰ περᾶ, καὶ

(!) Ἐγνώριζε τὸν κύριόν του αὐτὴ ὁμοῦ. Ἐνῶ οἱ λοιποὶ Ἰνδιανοὶ ἐπερνοῦσαν.

— Τὸ φοβᾶσθε εἶπεν ἡ μαυροφόρα. Φοβᾶσθε τὸ πρῶμα αὐτό ;

Ἄνοιξε τὰ δάκτυλα καὶ ἐκύτταξε τὴν παλάμην μεδιωῶσα περιφρονητικῶς. Τὸ πρόσωπον τῆς τώρα ἐγίνε θανασιμῶς ὠχρὸν. Τὸ χέρι ἔπεσε στὴν ἄκραν τοῦ τραπέζιου καὶ ἐνλόστρησε κάτω στὸ πάτωμα. Ἐστάθη ἐπὶ ἐν δευτερόλεπτον, ὡς ἂν ἐπροσπάθη νὰ συγκεντρώσῃ τὰς σκέψεις τῆς. Ὑστερα ἀφῆκε τρομερὰν κραυγῆν, καὶ ἀκούμθησε τὸ χέρι τῆς εἰς τὸν τοίχον, ἐνῶ αἱ χεῖρες τῆς ἀθροῦθως ἐκρέμαντο εἰς τὸ πλευρόν τῆς.

Ἡ ὄχρα γυναῖκα τὴν ἐπλησίασεν, ἀλλ' ὁ σύζυγός τῆς τὴν ἐστάθησεν ὀπίσω, καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι σιωπηλοὶ ἠτέλιζον γύρω, σιγὰ ἐσῆκωσε τὸ χέρι ἀπὸ τὸ πάτωμα.

Ἐδίστασεν ἐπὶ στιγμήν. Ὑστερα ἔκμην ὅτι ἐκείνη, ἠνοιξε τὰ δάκτυλα, ἀλλ' ἐλαφρὰ. Ἦνοιξε τὰ σφιγμένα δάκτυλα, καὶ ἐδιάβασε τὴν ἱστορίαν τοῦ χερσὶ γραμμένην μὲ λευκὰ γράμματα εἰς τὴν παλάμην. Σ. Σ. Ὁ Α'.

Καὶ ἐνεθυμήθη τώρα, πῶς πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν, ὅταν ἡ γυναῖκα τοῦ εἶχε φέροι τὸ πονεμένο παιδί τῆς, τοῦ εἶχε δέσει τὸ χεράκι του καὶ τὸ εἶχε ἀλείψει μὲ οὐρυστικὴν ἀλοιφήν.

Ἦτο τὸ ἴδιο χέρι μεγαλειότερο τώρα.

Γύρω γύρω ἠκούσθη ὁ ψίθυρος :—Τοῦ παιδιοῦ τῆς τὸ χέρι. Καὶ ὅλοι ἕνας ἕνας ἐφωγαν,

Ἡ ὄχρα γυναῖκα, ἐπῆρε ἕνα λουλουδί ποῦ εἶχε καρφώσει στὸ στήθος τῆς πρὸ πολλῶν ὠρῶν, τὸ ἔβαλεν ἀνάμεσα στὰ καστανοχρῶμα δάκτυλα, εἰς τὸ τραπέζι, καὶ ἐξῆλ' ε.

Ἡ ἄλλη δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὸν τοίχον. « Ἀφίσατε ἐκεῖ τὸ χέρι, εἶπε μόνον.

— Εἶναι στὸ τραπέζι, εἶπεν ὁ γενειοφόρος, καὶ ἐκλείσεν ἐλαφρὰ τὴν θύραν πίσω του.

Ἡ μαυροφόρα ἐστράφη. Τὸ σκληρὸν βλέμμα τῆς ἦτο θολὸν ἀπὸ τὰ δάκρυα τώρα. Ἐπῆρε τὸ χέρι, ἀπὸ τὸ τραπέζι, ἄνοιξε τὸ φρεμά τῆς καὶ τὸ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸ στήθος τῆς, ἐπῆγεν εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκύτταξε πρὸς τὰ πέρα, ἐκεῖ ποῦ ἕνα σύννεφο σκόνης, ποὺ τὴν ἐγγύσισε, ὁ ἥλιος, ἐκυλιετο πέραν τῆς ἐρήμου πρὸς τὸ Μεξικόν.

ΚΡΗΣΣΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

Β'. Αισθήματα Ἰσότητος καὶ Αυτόσυντηρησίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὀλίγα παραδείγματα δύνανται νὰ καταστήσωσι σαφεῖ καὶ ἀναμφισβήτητον τὴν ἐννοιαν ταύτην.

Δύο πεινῶντες ὀδοιπόροι ἴσης ἡλικίας καὶ δυνάμειος εὐρίσκουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ δύο ἰσομεγεθεῖς καρπούς. Δίκαιον, δηλ. ἴσον, εἶναι νὰ λάβῃ καὶ νὰ φάγῃ ἑκάτερος αὐτῶν ἕνα. Ἐὰν τοῦτο γίνη, ἡ ἰσότης δὲν παρβιάσθη. Ἡ συνείδησις μένει ἀδιατάρακτος. Ἐὰν ὁμοῦ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν φάγῃ

καὶ τοὺς δύο καρπούς, ἡ ἀνισότης αὐτὴ ἐξεγείρει τὴν συνείδησιν ἡμῶν καὶ παρορμῆ εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσότητος, διότι αἱ ἐκ τῆς πείνης ἀνάγκαι ἐκατέρω τῶν ὀδοιπόρων, ἴσων ἴσων. Ἐκ τῆς ἀδικίας, ἡτοι τῆς ἀνισότητος ταύτης, ἐγεννήθη ἐν ἡμῖν ὁ οἰκτος πρὸς τὸν ἀδικηθέντα καὶ ἡ ἀπέχθεια πρὸς τὸν ἀδικήσαντα.

Ἐργάτης πτωχὸς ἐργασθεὶς μετὰ κόπῳ ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰς ὑπερθεσίαν τινὰ ἔλαβε τὸ ἰσότημον τῆς ἐργασίας του εἰς

χρήματα. Ἡ ἰσότης δὲν διαταράχθη. Ὅτι ἔδωκεν εἰς ἔργασίαν, ἔλαβεν εἰς χρήματα. Ἐπανερχόμενος ὅμως εἰς τὸν οἰκὸν του ὅπως ἀναπαυθῆ μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τὴν θρέψη διὰ τοῦ μισθοῦ τῶν κόπων του ληστέυεται καθ' ὅδον ὑπὸ ἀέργων κλεπτῶν. Ἡ ἰσορροπία ἔλασσε. Καὶ ἀισθανόμεθα ἐν ἡμῖν ἰσχυρὸν πόθον πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Περιπατεῖτε μετὰ τοῦ τέκνου σας μολὶς τριετοῦς. Δὲν βλέπετε κανένα. Ἀπολαύετε τῆς χαρᾶς καὶ τῆς δικαίας καὶ γλυκείας τέρψεως, ἢν οἴς παρέχει ἡ προσφιλιῆς θεὰ καὶ φρονὴ τοῦ παιδίου, περικαλλοῦς, φαιδρῶν καὶ ἰγυαίνοντος. Αἴφνης κακοῦργος γιγαντόσωμος κτυπᾷ τὸ μικρὸν δι' ἐνὸς γρόνθου του καὶ τὸ φρονεῖν ἐκ φθόνου ἢ ἀπλῶς εἰς ἐνδειξὴν ἀνδρείας. Ἀρήρσεν οὖτοι ἐν ἀγαθόν, τὴν ζωὴν, ἀνευ ἀνταλλάγματος. Καὶ γεννᾶται ἐν ἡμῖν ἀμέσως τὸ ἐκ τῆς ἀνισότητος ταύτης ὀδυνηρὸν συναίσθημα ἐκφραζόμενον διὰ τῆς ἰδέας: —Τί τῷ ἔπταισε τὸ ἀθῶον ἐκεῖνο μικρὸν; —Τοῦτο σημαίνει ὅτι, ἐάν τὸ παιδίον ἦτο δυνατόν νὰ πταίῃ καὶ ν' ἀδικήσῃ τὸν κακοῦργον καὶ ἐάν τὸν ἰδίκει, ἢ ἀνισότης θὰ ἦτο μικροτέρα καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς αἰσθημα ἡμῶν θὰ ἦτο ἀσθενέστερον. Ἄρα ὁσοῦ μείζον ἢ ἀνισότης τόσοῖ ἰσχυρότερον τὸ ἐξ αὐτῆς αἰσθημα.

Γ' Ἡ ἐκδίκησις.*

Τὴν ἐκ τῶν αἰσθημάτων τούτων παραγομένην ἐν ἡμῖν ὀρμὴν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθεῖσης ἰσότητος, τὸν φυσικὸν τούτων πόθον, ἀποκαταστάσεως τοῦ ἴσου καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἠδυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν αἰσθημα ἢ πόθον ἀνορθώσεως τοῦ δικαίου ἢ ἀνταποδόσεως. Καὶ ὀνομάσωμεν αὐτὸν πόθον ἐκδίκησεως. Ἡ ἐκδίκησις ἄρα οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ ἡ πράξις δι' ἧς κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν ἀποκαθίσταται ἡ κατὰ τὴν διανομὴν ἢ ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν ἰσπαντίως διαταραχθεῖσα ἰσότης. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀδικήσας ἀρήρσεν ἢ ἐσφαιρέσθη ἀνευ ἰσορροποῦ ἀνταλλάγματος ἐν ἀλλότῳ ἀγαθόν, ἢ ἐκδίκησις, ἵνα ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσότητα, πρέπει ν' ἀνταφαιρέσῃ παρὰ τοῦ ἀδικήσαντος ὁλόκληρον, ἀλλὰ καὶ μόνον, αὐτὸ τὸ ἀγαθόν καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἀδικηθέντα.

Ὅταν ὁμως ἡ ἀπόδοσις αὕτη ἦναι ἀδύνατος, διότι ἢ ἀφαιρέθῃ ζωὴ δὲν ἀποδίδεται, ὁ ἐξοργισθὴς ὀφθαλμῶς, ἢ ἀποκοπέσῃ χεὶρ δὲν εἶναι πλέον δυνατόν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν διατῆν τῶν ἀδικησαντος, τὸ κενόν, ὅπερ ἡ ἀδικία πράξις ἐπήνεγκε τῷ ἀδικηθέντι, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλου ἴσου κενοῦ παρὰ τῷ ἀδικήσαντι χάριν τῆς ἰσορροπίας πάντοτε. Ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν ζυγῶν τῆς ἰσορροπούσης πλάστιγγος ἀφαιρέθῃ ἓν βῆρος, ἢ πλάστιγγὴ κλίνῃ πρὸς τὸν ἕτερον ζυγόν. Ἴνα ἐπανέλθῃ τότε ἡ ἰσορροπία, δύο μόνον τρόποι ὑπάρχουσιν: ἢ τὸ ἀφαιρέθῃ βῆρος τίθετα ἐν νέου εἰς τὸν ζυγόν, ἢ οὐ ἀφαιρέθῃ, ἢ ἐάν τοῦτο δὲν ἦναι πλέον δυνατόν, διότι τὸ ἀφαιρέθῃ ἐχάθη, ἀφαιρέθῃ ἐκ τοῦ ἑτέρου ζυγοῦ ἴσον βῆρος, καὶ ἡ ἰσορροπία τῆς πλάστιγγος ἀποκαθίσταται.

Ὁτιως ἢ ἀρχέγονοι ἐκδίκησις καθιερώθη διὰ τοῦ κανόνος «*ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος*», κανόνος, ὅστις σαφῶς ἐκδηλοῖ τὴν ἰσότητα. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ καλουμένη θεωρία τοῦ ἀντιπεπονθότος, καθ' ἣν ὁ ἐκδικήσας πρέπει νὰ ὑποστῇ ἴσην στέρησιν τοῦ αὐτοῦ ἀγαθοῦ, ὅπερ ἀπεστέρησεν, ὅπως κατανοηθῇ καὶ ἰκανοποιηθῇ τὸ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ἐκ τοῦ ἀδικήματος, ἢτοι ἐκ τῆς διαταραχθεῖσης ἰσότητος, ἐξεργηθῆν αἰσθημα πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῆς.

Τὰ ρηθέντα ἀπέδειξαν προφανῶς ὅτι ἡ ποιητὴ τοῦ ἀδικήματος ἀρχικὴν καταγωγὴν καὶ πηγὴν ἔχει τὴν ἐμφυτον ἀνάγκην τῆς ἐκδίκησεως, ὑπαγορευομένην ἀκαταμαχίτως ἐκ τοῦ αἰσθηματος τῆς ἰσότητος. Ἀλλ' ὁ πόθος οὗτος τῆς ἐκδικήσεως ἐπάγει προφανῶς τὸν κίνδυνον, πληρούμενος ἀνίσως, νὰ διαταράξῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἰσότητα, ὅτε ἤθελε γεννηθῇ νέα ἀνισότης, ἐάν ἡ ἐκδίκησις ὑπερβῇ τὸ ἀνάλογον μέτρον, διότι

*Σημ. Ἐλλ. Ἐπιθ. Σημειώμεν παρῶρα ἑμφλογοῦσαν εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος καθ' ὃ ἀντὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Βουλῆσεως ἐδημοσιεύθη ἡ *Ἀλήθεια τῆς Βουλῆσεως*.

εἴτε αὐτὸς ὁ ἀδικηθεὶς, ὀδυνηρὸς ὑπὸ τῆς ἐν ἑαυτῷ ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἐξεργηθείσης οὐχὴς ἢ τοῦ μίσους πρὸς τὸν ἀδικήσαντα, ἤθελεν ἐπενεργεῖ αὐτῷ βλάβην μείζονα τῆς ἦν ὑπέστη, εἴτε, ἀσθενέστερος ὢν τοῦ ἀδικήσαντος, ἤθελεν ἀποσχεῖ τῆς ἐκδικήσεως, ὅτε ἡ ἰσότης θὰ ἔμενον ἀναποκατάστατος. Ὅ αὐτὸς κίνδυνος θὰ ἠπειλήτο καὶ ἐκ τῆς πρὸς ἐκδικησὴν ἐνεργείας τῶν περὶ τὸν ἀδικηθέντα συγγενῶν ἢ προστατῶν. Ἐάν δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ἡ ἐκδίκησις ἐβράδυνεν ἢ ἐματαιούτο, ὁ ἀδικήσας ἤθελεν ἐνθαρρυνθεὶ εἰς νέα ἀδικήματα, καὶ τέλος, ἐάν ἡ ἐκδίκησις ὑπερέβαινε τὸ μέτρον, ἤθελε προκαλέσει νέας ἀντεκδικήσεις καὶ ὀλέθριος πόλεμος οὕτω ἤθελεν ἐγκαθιδρωθῇ μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κοινωνίας. Ἐντεῦθεν κατέστη πρόδηλος ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀφαιρέθῃ ἀπὸ τοῦ ἀδικηθέντος καὶ τῶν προστατῶν αὐτοῦ τὸ φυσικὸν δικαίωμα τῆς ἰδίας κρίσεως καὶ αὐτοδυνάμου ἐκδικήσεως, καὶ ἀπονεμηθῇ εἰς ἀλλότῳ τινι νοῦν, ἀμέτοχον πάθους καὶ μᾶλλον πεφωτισμένον, παρέχοντα πάντα τὰ δυνατὰ ἐγγεῖνα ἀκριβοῦς διαγνώσεως καὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἀδικήματος, τοῦ εἶδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς δεοῖσης ἐκδικήσεως, ὅπως δι' αὐτῆς, ἢτοι διὰ τῆς ποιητῆς, ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσότης ἀνευ πλεονασμοῦ ἢ ἑλλείψεως καὶ ἰκανοποιηθῇ τὸ ἐκ τῆς διαταραχθεῖσης ἰσότητος ἐξεργηθῆν κοινὸν αἰσθημα.

Καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τούτου τὸ σύνολον τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, ἢτοι αὐτὴ ἡ Πολιτεία, ἀνέλαβεν ὡς ἀντιπροσωπεῖ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς νὰ ὀρίσῃ καὶ ὤρισε τὸν δικαστὴν τὸν ἀμερόληπτον, τὸν ψυχραῖμον καὶ πεφωτισμένον, διέγραψε τοὺς κανόνας καὶ ἔθετο τὸ μέτρον τῆς ἐκδικήσεως ἐν ἀναλογία πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος ἀπαγορεύσασα ἐπὶ ποινῇ εἰς τε τὸν παθόντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἰδιώτην τὴν αὐτοδύναμον καὶ ἀθάλαστον τιμωρίαν τοῦ ἀδικήσαντος. Ἡ δὲ κρίσις αὕτη καὶ θέλησις καὶ ἀπόφασις τῆς Πολιτείας εἶναι ἡ κρίσις καὶ ἀπόφασις πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, συλλήβδη, καὶ διὰ τοῦτο ἀποτελεῖ συνᾶμα καὶ τὴν συγκεντρωμένην δύναμιν πάντων τῶν μελῶν τούτων, ἄρα εἶναι σεβαστὴ καὶ ἀκαταμήχρητος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς.

Ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀκριβοῦς ἢ προσοχὴ ἡμῶν δεόν νὰ ἐνταθῇ ἀπροκάλυπτος ἵνα διηρηθῆν νὰ κατανοήσωμεν τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν, δι' ἧς ἡ ποινὴ ἢτοι τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, ὡς ἀρχικὸν μέσον ἀδικήσεως, τοῦτέστιν ὡς μέσον κατευνασμοῦ τοῦ ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἀδικήματος παραχθείσης ἀνισότητος ἐξεργηθέντος δυσχερότερον αἰσθηματος, διευρυνθῆ καὶ μετετραπῆ οὐσιωδῶς διὰ τοῦ χρόνου καθ' ἀνάγκην λογικὴν καὶ ἀναπόδοστον.

Δ' Ἡ ἄμυνα.

Ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ αἰσθημα τῆς ἰσότητος συνιπάρχει μετὰ τοῦ ἐπίσης ἐμφυτον αἰσθηματος ἢ ἐνοτικῶν, τῆς αὐτοσυντηρησίας. Εἶδομεν δὲ οἱ ἀμφοτέρων τούτων τῶν αἰσθημάτων τὴν πλήρωσιν συνεκέντρωσεν ἐν ἑαυτῇ ἢ Πολιτεία ὅπως τὰ διασφαλίσῃ καὶ τὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς μεγάλῃς καὶ ἐνιαίας αὐτῆς ἰσχύος κατὰ τρόπον ἀποσοβόντα τὸν κίνδυνον ἐμφυλίων ἐρίδων καὶ συρράξεων. Οὕτω δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Πολιτεία, ὡς ἂν εἴ ἦτο ἐν μέγιστον ἀνθρώπινον ὄν συναποτελούμενον ὑπὸ πλῆθους ἀνθρώπων, ἔχει τρόπον τινὰ αὐτῇ ἐν ἑαυτῇ τὰ δύο ταῦτα αἰσθηματα, δύναμις τῶν ὁποίων ἐπιδιώκουσα μὲν τὴν ἰσότητα ἀδικαιοδοτεῖ διὰ τῆς ποιητῆς, ἢτοι ἐκδικεῖ τὸν ἀδικηθέντα, ἐπιδιώκουσα δὲ τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς, ἄρα καὶ πάντων τῶν μελῶν συντήρησιν, ἀμύνεται κατὰ πάσης μελλούσης προσβολῆς.

Ἀλλ' ἡ μὲν ἄμυνα, ἐννοίαν καὶ σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀποκρούσιν ἀπειλούμενου κακοῦ, ἀποβλέπει φυσικῶς τῷ λόγῳ, εἰς μόνον τὸ μέλλον κακὸν καὶ τοῦτο σκοπεῖ ν' ἀποτρέψῃ καὶ προλάβῃ, διότι ὅταν ἡ προσβολὴ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς βλάβη ἐπῆλθεν ἤδη, ἄμυνα δὲν εἶναι πλέον νοητὴ. Ἡ ἐκδικήσις ὅμως, σκοποῦσα νὰ ἀρῇ τὴν ἐκ τοῦ παρελθόντος κακὸν, ἢτοι ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἐπελθούσαν ἀνισότητα, ἀποβλέπει εἰς τὸ παρελθόν, διότι ἐκδικήσις ἀδικήματος μῆπω τελεσθέντος εἶναι ἀκατανόητος καὶ ἐπομένως ἀδύνατος.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ·ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Μία ὡραία ἄποψις τοῦ Δυρραχίου.

ΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Δ'

Χιον περιεργείας, συνεχίζοντες τὰ ὄλγχα περὶ τυρῶν ποῦ ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον μας, θὰ ἀναφέρωμεν συντηρηθῆς γλυκυσμάτων αἰ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν μαγειρικὴν τοῦ Χρυσίππου παρ' Ἀθηναίων. Αἱ σημεριναὶ τηγανίτες, αἰτίνες καὶ τηγανίαι ἐκαλοῦντο κατασκευάζοντο ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προγόνων μας οἱ ὁποῖοι ἐπέχον ἐπ' αὐτῶν τυρὸν, μέλι, ἔλαιον καὶ σῆσαμον. Τὸ τυρὶ παίξει ὅσον καὶ τὸ μέλι σπουδαῖον ῥόλον εἰς τὴν πλακουντοποιίαν τῶν ἀρχαίων τὰ δὲ κυριώτερα εἶδη τῆς πλακουντοποιίας περὶ ὧν κατωτέρω θὰ ὁμιλήσωμεν βᾶσαν εἶχον τὰ εἶδη ταῦτα.

Ὁ φθῶς (ὀνομασία ἐνὸς εἶδους πλακοῦτος) κατασκευάζετο ὡς ἐξῆς: «*Τυρὸν ἐκπίεσας τρίβε καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον γάλακον διηθεῖ εἰς ἐπίθαλα μέλι καὶ σιλίγγειος (σιμυδάλι) ἡμίμυον (ἢτοι 80 δράμια) καὶ σμάλαξον εἰς ἐν*». Τὸ τυροκόσκινον (ἄλλο εἶδος πλακοῦτος) κατασκευάζετο οὕτως: «*Τυρὸν ἐκπίεσας καλῶς θές εἰς ἄγγος (ἀγγεῖο οἰσαδὴποτε χωρητικότητος) εἰς ἄνω κόσκινον γάλακον ἐπιθεὶς θίαγε τὸν τυρὸν ὅταν δὲ μέλας προσφέρῃν, βάλε μέλιτος αὐταρκῆς ἐπάνω*». Αἱ δὲ «*ὑποτυρίδες*» κατασκευάζοντο ὡς ἐξῆς. «*Εἰς γάλα βαλὼν μέλι ἐκπίεσον καὶ βάλε εἰς σκεῦος καὶ ἔα παγγῆναι ἐν ὁ σοὶ παρῆ κοσκίνα μικρά, ἐπίθαλα εἰς αὐτὰ τὸ σκεῦος καὶ ἔα ἐκρεῖν τὸν ὄρον καὶ ὅταν σοὶ δόξῃ πεπηγέναι, ἄρα τὸ σκεῦος μετὰθαλε εἰς ἑργῶμα καὶ ἔσται ἡ ὄψις ἀνωθεν ἐάν δὲ μὴ κοσκίνα, εὐλαβήλλιος κινεῖς χροῦ, ἐν ὅς τὸ πύρ ριπίεζται τῆν γὰρ αὐτὴν ποιεῖν χρεῖαν*». Ὁ δὲ κοπτοπλακοῦς κατασκευάζετο ὡς ἐξῆς: «*Κάρυκα θάσι καὶ Πόντικὰ καὶ ἀμύγδαλα, εἰς δὲ μήκωνα, ἐν φουρῆς θεράπευσον καλῶς καὶ εἰς θεσίαν καθαρὴν τριψὸν ἐπιμελῶς, συμμίσξας τε τὴν ὀπῶραν μᾶζον μέλιτι ἢ ψι-*

μένω καὶ ἐλκυσον λαγάνια δύο εἰς ἐν θές ὑποκάτω κα τὸ ἄλλο ἐπάνω, ἵνα τὸ μέλι εἰς μέσον γένηται εὐ ρύθμισόν τε αὐτό».

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπερεῖχεν ἡ Ἀττικὴ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν γλυκυσμάτων καὶ λόγω τῆς ἀρίστης ποιότητος τῶν ἐνοπιῶν ἀλεύρων καὶ λόγω τῆς γευστικότητος τοῦ Ὑμηττοῦ μέλιτος, δὲν ὑπέροον ὅμως εἰς εὐμῆν καὶ τὰ κατασκευάσματα τῆς Ρόδου, τῆς Χίου, τῆς Σπάρτης καὶ τῆς Δήλου. Σήμερον ἐθνικὴν γλυκυσματοποιίαν δὲν ἔχομεν. Μᾶς κατέκλυσαν αἱ ἀπομιμίσεις τῆς δὴσῆως ὁ δὲ κλασσικὸς μπακλαβάς καὶ τὰ ἄλλα ὁμοειδῆ τὰ ἐκληρονομήσαμεν ἐκ τῆς Τουρκικῆς δουλείας. Ἐν τούτοις, ὁ κλάδος οὗτος ἐν Ἀθῆναις ἰδίως προήχθη εἰς βαθμὸν ἐπιζήλων ἀφ' οὗτου μάλιστα τὰ καθ' ἐξοχὴν προοδευτικὰ καταστήματα ἐξήρτησαν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ εἶδους τῶν: ὅς ἦτο ἄσκοπον ἢ ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κατασκευαστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶς ἐλληνικῶν κατασκευασμάτων τῶν ἀρχαίων προγόνων μας; Δὲν θὰ ἐκυριαρχοῦσαν ἐνα νέον γλύκυσμα ἔχον βᾶσιν τὴν προγονικὴν προέλευσιν; Μία διαρκήματα γλυκυσματος ἀρχαιοπροποδὸς ἐλληνικοῦτάτης δὲ κατασκευῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρχαίων δὲν θὰ μᾶς ἐφερῆν ὅλους τοὺς γλυκοφάγους ἀθρόους πρὸ τοῦ νεωτεριστικοῦ αὐτοῦ ξαρχοπλαστείου;

Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ζῆρά μας. Ἐκτὸς τῆς προβατότροφίας καὶ τῆς αἰγοτροφίας καὶ μεσογενεστέρως καὶ τῆς χοιροτροφίας ἦτο εἰς ἀρχὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ἐκ τῶν κίμων ἐφημίχοντο αἱ αἰγὲς τῆς Νέξου καὶ ἰδίως τῆς Σκύρου, αἱ ὁποῖαι καὶ σήμερον ἀκόμη ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων ζωοτεχνῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐνθιμοῦ-

μαίετι, ὁ ἀποθνήσκων ἐν πολέμῳ Κτηνίατρος Κωνσταντινίδης μοῦ διηγεῖται ὅτι ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ τὴν αἰγοτροφίαν καὶ ἐν γένει κτηνοτροφίαν τῆς Σκύρου ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐν Γερμανίᾳ καθηγητοῦ του ὅστις ὁμιλεῖ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περὶ αὐτῆς, ἀποκαλύπτων εἰς Ἑλλάδα μὴθετὴν τοῦ κόσμου ἀγνωστον τῆς πατρίδος του. Ἀλλ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐτρέφοντο καὶ συνετρέφοντο αἴγες, μίαν δὲ ἐκ τῶν ἀργαλίων τεσσάρων φυλῶν αὐτῆς, οἱ ποιμένες, ἐκαλοῦντο πίνικορσις.

Οἱ γοῖροι θεωροῦντο ὡς οἰδόντες κρέας κατ'ἀλληλῶν διὰ τοὺς τρυφήλους, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ τοῦ Ὁμήρου ἀναφέρονται οἱ σιτεῦτοι γοῖροι καὶ τὰ θελάκια γλαβηνὰ τὰ ὅποια ἐτρέφον εἰς εἰδικούς σφερούς, εἰς γοῖροτροφεία. Ὑπερθεμίζουσιν δὲ τὴν σημερινὴν γουρνοπούλαν τοῦ Ἀργαίου περίφημον διὰ τὴν γλυκύτητά της, τὴν τρυφερότητα της καὶ τὴν ἀπολαυστικὴν γευστικότητά της.

Δ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΜΙΑ ΑΡΜΕΝΙΑ ΠΟΙΗΤΡΙΑ

Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΤΕΡ-ΣΑΝΙΑΝ

Ἡ διάσημος χορεύτρια Τέρ—Σανιάν, Ἀρμενία τὴν καταγωγὴν, διαμένουσα πρὸ πολλοῦ ἐν Παρισίῳις ἔχει μὲν καταστῆ γγνωστὴ διὰ τὸ ἔκτακτον χορευτικὸν τῆς ἄλαντον, ἣδὴ δὲ ἀποκαλύπτεται ὅτι εἶνε ἐξ ἴσου ἔκτακτος ποιήτρια. Τελευταίως κατὰ τὴν συνάθροισιν εἰς τὰς αἰθούσας μιᾶς ἑταιρίας Ἀνατολιστῶν εἰς τὴν ὁποίαν παρήσαν πλείστοι ἐξ Ἀνατολῆς διακεκριμένοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, σοφοὶ ἐπιστήμονες Γάλλοι καὶ πλείστοι πολιτευόμενοι, ἀνεγνώσθη ἐν ποίημα ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Γαλλίαν ὅπερ προεκάλεσε μίγην συγκινήσεως. Τὸ ποίημα ἔγραψεν ἡ δεσποινίς Τέρ—Σανιάν, ἡ χορεύτρια περὶ ἣς ἐγράψαμεν ἀνωτέρω. Ἰδοὺ δὲ τοῦτο ἐν περὶ μεταφράσει.

«Ἐπιανώμιην ἐξόριστος εἰς ξένας χώρας, διωγμένη ἀπὸ τὴν πατρίδα μου καὶ ἐξηγοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς νὰ εἶρω μίαν ἄλλην πατρίδα».

«Ἐφθασα εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει παρὰ μόνον μακρὰν ἀνοιξιν καὶ τὸ παρατεταμένον φθινόπωρον, καὶ ἡ ὁποία ἀγνοεῖ τοὺς ἀφορήτους καύσωνας τοῦ Ἰδικοῦ μας θεοῦς καὶ τὰ θανατηφόρα ψύχη τῶν ὀρέων μας. Εἰς τοὺς ἡλιόλουστους ἀμπέλωνας καὶ τὰς πρασίνοὺς πεδιάδας, ἔβλεπα νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄνθρωποι, πάντοτε νέοι, πάντοτε μειδιῶντες, πάντες φιλόξενοι.»

Καὶ ἠρώτησα· «Ποία εἶναι ἡ εὐδαίμων αὐτὴ χώρα; Καὶ μοῦ ἀπήντησαν· Ἡ ἡδυπαθὴς Γαλλία».

«Ἐπλησίασα πόλεις πλήρεις θαυμασιῶν μνημείων γεμούσας ἁρμονικῶν παλατιῶν καὶ ὑπερηφάνων ἀφίδων παρελθόντων θριάμβων τῆς. Ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτῶν ἔβλεπον πάντοτε τὰς κορυφὰς γιγαντιῶν μητροπόλεων, αἱ ὁποῖαι ὑψοῦνται πρὸς τὸν οὐρανὸν μὲ μίαν ἑξαστατικὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσεγγίσουν τὸν θεόν των.»

Καὶ ἠρώτησα· «Ποία εἶναι ἡ εὐδαίμων αὐτὴ χώρα;»

Καὶ μοῦ ἀπήντησαν· «Ἡ ἐνδοξὸς Γαλλία».

«Ἐπροχώρουν πάντοτε, ἕως ὅτου ἐφθασα εἰς ἕνα πλατὺν ποταμὸν καταπόρφυρον. Φρίκη! Ἦτο ἕνας ποταμὸς κυλίων θερμῶν αἵμα, τὸ ὅπολον ἔφρε μακρόθεν τὸ πνευρὸν τοῦ ρεύμα. Ἐπροχώρησα ἀκόμη. Πρὸ ἑμοῦ, τὰ νέφη τοῦ καπνοῦ ἐκάλυπτον τὸν ἥλιον καὶ ἐπὶ μιᾶς πεδιάδος ὅπου ἐμαίνετο ἡ μάχη, οἱ μὲν ἐπι-

πτον μειδιῶντες πρὸς τὸν θάνατον, οἱ δὲ τοὺς ἀντικαθίστον ἄδοντες.

Καὶ ἠρώτησα· «Ποία εἶνε ἡ ἱπποτικὴ αὐτὴ χώρα;» Καὶ μοῦ ἀπήντησαν· «Ἡ ἡρωικὴ Γαλλία».

«Ἐφθασα εἰς μίαν πόλιν ἀπέραντον, τῆς ὁποίας δὲν ἔβλεπον οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸ τέλος, μίαν πόλιν πλήρη παλαιῶν ἐκλαμπρῶν, ἀνθηρῶν παραδείσων καὶ δροσερῶν δεξαμενῶν. Ὁ ἥλιος ἔλαμπε ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων λιθοστρώτων τῆς καὶ ἐθώπευε πρὸς ὀσφυ γαλήνια γυναικῶν καλυπτόμεναι ἀπὸ τὸν πέπλον βαθυτάτου πένθους. Οἱ κώδωνες ἐπλήρουν τὸν ἀέρα μὲ παρακατιοὺς ἤχους, καὶ λέξεις ἀγνωστοὶ ἐφθάνον εἰς τὰς ἀκοὰς μου. «Δόξα σοι Κύριε» ἐσήχητο ἀπὸ τὰ σιῆθη χιλιάδων ἀνθρώπων.»

Καὶ μὲ βαθυτάτον σεβασμὸν ἠρώτησα· Ποία εἶνε αὐτὴ ἡ γῆ τοῦ πένθους;

Καὶ μοῦ ἀπήντησαν· «Ἡ νικήτρια Γαλλία».

Ἐφίλησα τότε τὸ χῶμα τῆς χώρας ταύτης καὶ εἶπα, «Ἐύρηκα τὴν δευτέρω μου πατρίδα».

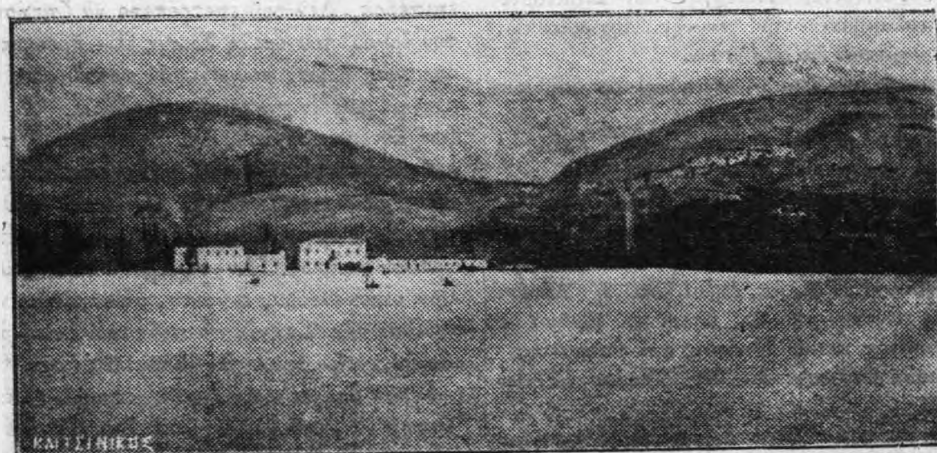
Ἡ ἀτελής αὐτὴ μετάφρασις δὲν ἀποδίδει εἰμὴ τὴν οὐρανὸν τοῦ ὠραίου ποιήματος τῶν λαξευτῶν στίχων καὶ τῆς ὑπερῶς ἐμπνεύσεως. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τοὺς στίχους τούτους ἀπαγγελθέντας ἀπὸ μίαν ἡθοποιὸν τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου, ἠσθάνθησαν νὰ ἀνερχοῦνται τὰ δάκρυά των εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Δὲν ἦτο μόνον διότι εἰς τοιαύτας σκληρὰς ἡμέρας ἀνεγείρετο τὸ ὄνομα τῆς αἰωνίας ἱπποτικῆς καὶ τῆς αἰωνίας ἐνδοξοῦ Γαλλίας. Ἦτο καὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ ποίησις, ἡ ὁποία συνκίνησε τοὺς παρισταμένους, τοὺς ἔχοντας μεταξὺ τῶν οἰκείων νὰ ἀριθμήσουν τόσα θύματα τοῦ ἀπαισιωτέρου τῶν πολέμων, ὅστις ἐμόλυνε ποτὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

ΕΙΚΟΣΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΕΝΤΟΣ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὁ πόλεμος τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Αὐστρίας εἶναι, κατὰ τὸν πίνακα τὸν ὁποῖον κατέστρωσεν ἕνας ὑπομονητικὸς στρατιωτικὸς, ὁ εἰκοστὸς πρῶτος πόλεμος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Εὐρωπαίου πολέμου. Πράγματι ὁ κατωτέρω πίναξ ἀρκεῖ διὰ νὰ μᾶς πείσῃ.

Ὅταν ἡ περίφημος «τραγικὴ ἐβδομάς» τῶν διαπραγμα-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ἡ Χειμάρα ἀπὸ θαλάσσης

τεύσεων μεταξύ τῶν Δυνάμεων πρὸς . . . ἀποσβῆσιν τοῦ πολέμου ἔληξε τόσον ἐνδοξὸς διὰ τὴν διπλωματίαν, ἤρχισαν αἱ κηρύξεις πολέμου μεταξύ τῶν κρατῶν τὰ ὅποια διεπραγματεύοντο πῶς νὰ τὸν ἀποφύγουν. Οὕτω :

Τὴν 28ην Ἰουλίου 1914 ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Σερβίας.

Τὴν 1ην Ἀυγούστου ἡ Γερμανία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσίας.

Τὴν 3ην Ἀυγούστου ἡ Γερμανία κατὰ τῆς Γαλλίας.

Τὴν 3ην Ἀυγούστου ἡ Γερμανία κατὰ τοῦ Βελγίου.

Τὴν 4ην Ἀυγούστου ἡ Ἀγγλία κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 5ην Ἀυγούστου ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ρωσίας.

Τὴν 5ην Ἀυγούστου τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὴν 6ην Ἀυγούστου ἡ Σερβία κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 19ην Ἀυγούστου τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 11ην Ἀυγούστου ἡ Γαλλία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὴν 13ην Ἀυγούστου ἡ Ἀγγλία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὴν 23ην Ἀυγούστου ἡ Ἰαπωνία κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 25ην Ἀυγούστου ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ἰαπωνίας.

Τὴν 28ην Ἀυγούστου ἡ Αὐστρία κατὰ τοῦ Βελγίου.

Τὴν 2αν Νοεμβρίου ἡ Ρωσία κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἡ Γαλλία κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἡ Ἀγγλία κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τὴν 7ην Νοεμβρίου τὸ Βέλγιον κατὰ τῆς Τουρκίας.

Τὴν 24ην Μαΐου 1915 ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1915

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

- 1 Ὁκτωβρίου 1915 : Ἐξακολουθεῖ ἡ συγκέντρωσις Ρωσικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ὀδησσόν.
- 2 Ὁκτ. Ὁ Σερ Γκρέβ ὁμιλῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν πιστεῖν εἰς τὴν διάφωσιν περὶ μὴ ἀνάγκης Βουλγαρογερομανικῆς συνθήκης. Ἐν τῇ ρύμη τοῦ λόγου τὸν ὁ ἀξιότιμος Σερ ἐφθέγγετο ὅτι Ἑλλὰς καὶ Σερβία ἡ πρέπει νὰ ἀπέξουν μαζί ἢ πρέπει νὰ πέσουν μαζί.
- 3 Ὁκτ. Ἡ Ἰταλία θά μετάρσῃ εἰς τὴν ἐξστρατείαν τῆς Βαλκανικῆς.
- 4 Ὁκτ. Ὁ γενναϊότατος Βούλγαρος Ἀρχιστράτηγος ἐν ἡμερησίᾳ διαταγῇ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν μεταβαίνει διὰ νὰ θέσῃ ἀλύσεις ἀλλὰ διὰ νὰ συντρίψῃ !
- 5 Ὁκτ. Αναφύεται ἡ εἰδησις τῆς καταλήψεως τῆς Στρομνίτης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Οἱ Σέρβοι κίμπτονται παρὰ τὸ Βαλάντοβον.
- 6 Ὁκτ. Ἡ ἠρωτικὴ ἀμυνα τῶν Σέρβων ἐκάμειθη.
- 7 Ὁκτ. Οἱ Βούλγαροι ἐφθασαν ἐξοδὴ τῶν Βελεσσῶν.
- 8 Ὁκτ. Ἐξακολουθοῦν λυσσώδεις μίχαι παρὰ τὰ Βελεσσά εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχε καὶ Τουρκικὸν ἱπτικόν.
- 9 Ὁκτ. Οἱ Σέρβοι ὄζυρονται εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν.
- 10 Ὁκτ. Οἱ Ρωσσοφίλοι Βουλγαρικοὶ κύκλοι δὲν ἀπόλεσαν πᾶσαν ἐλπίδα διὰ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα τῆς Βουλγαρίας.
- 11 Ὁκτ. Οἱ Γάλλοι δὲν παύουν στηρίζοντες τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν Ἑλλάδα.

- 12 Ὁκτ. Αναφύεται ἡ εἰδησις τῆς καταλήψεως τῶν Βελεσσῶν.
- 13 Ὁκτ. Οἱ Αὐστρογερομανοὶ ἤρχισαν κίμπτόμενοι πρὸ τοῦ ἠρωτισμοῦ τῶν Σέρβων.
- 14 Ὁκτ. Ἡ Ρίγα πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.
- 15 Ὁκτ. Ἐτοιμάζεται Ρωσικὸς στρατὸς νὰ σταλῇ κατὰ τῆς Βουλγαρίας ἀλλ' οὐδεμία ἐπίσημος βεβαίωσις περὶ τούτου.
- 16 Ὁκτ. Οἱ Γερμανοὶ πυροβολοῦν ἐναντίον λέμβων πληθῶν ναυαγῶν !
- 17 Ὁκτ. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπὶ ἀεροπλάνου ἐφθασεν ὑπεράνω τῆς Τρογέστης. Συνοδεύετο καὶ ὑπὸ τοῦ κλασικοῦ Στρατηγοῦ Καντόρνα.
- 18 Ὁκτ. Σοβαρὰ Γαλλοβουλγαρικὴ μάχη εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀξιοῦ.
- 19 Ὁκτ. Αὐστρογερομανοὶ καὶ Βούλγαροι προελαύνουν. Οἱ Σέρβοι ὑποχωροῦν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν.
- 20 Ὁκτ. Οἱ Ρῶσοι ἐξακολουθοῦν ἀκόμη ἐλπίζοντες εἰς τὴν Βουλγαρίαν.
- 21 Ὁκτ. Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁμιλῶν ὁ κ. Ἀσκονὶδ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Σερβίας εἶνε εἰς ἐκ τῶν κριτῶν σκοπῶν τῆς Σημιμαχίας ! !
- 22 Ὁκτ. Ὁ κ. Μαρτιὰν ἐδήλωσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ὅτι οἱ Σημιμαχοὶ δὲν θά ἐγκαταλείψουν τὴν ἠρωτικὴν Σερβίαν.
- 23 Ὁκτ. Οἱ Γάλλοι κατέλαβον ὄζυράς θέσεις ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

24 'Οκτ. 'Η Ρωσία διά νά βοηθήσῃ τήν Σερβίαν θά ἐκβιάσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὸ Ρουμανικὸν ἔδαφος.
25 'Οκτ. 'Ο Λόρδος Κίτσεμπερ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀναλαμβάνει τὴν γενικὴν Ἀσχηρὴν τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.
26 'Οκτ. 'Η Ρουμανία ἀρνείται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ τὴν Ρωσικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὰ ἔδαφά της.
27 'Οκτ. Οἱ Ἴταλοι ζητοῦν νὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ Ἑλλάς νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν της !!
28 'Οκτ.. 'Η Σερβικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὅτι θά νεντιστῇ εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν ἀφοπλισμοῦ τοῦ Στρατοῦ της ἐν ἡ περιπτώσει εἰσελθῇ εἰς τὸ Ἑλλ. ἔδαφος.
29 'Οκτ. 'Ο Πρέσβυς τῆς Γαλλίας δηλοῖ ὅτι ἡ Ἀντιάντ δὲν ἀναμνύεται εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐξακολουθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας.
30 'Οκτ. 'Η Ρωσία ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ βοηθήσῃ τὴν Σερβίαν !!
31 'Οκτ. 'Ο δαφνυστεφῆς Στρατάρχης τῆς Γερμανίας Χιντέμπουργκ δηλοῖ ὅτι θά παραιτηθῇ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιμείνει εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Δρίνου.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Τὸ θέατρον τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ὑπεχώρησαν εἰς τῆς ἐποχῆς τὰς ἀξιώσεις. Ἀντέσχον μόνον μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς καὶ ἴσως θά ἐξακολουθήσουν καὶ κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον, τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος ὅπου κάθε βράδῃ ἐν μέσῳ συρροῆς ἐνηθυσιωδῶν ἀκροατῶν ψάλλει ἡ πολυχρωματικὴ κ. Ἐγκελ καὶ τὸ θέατρον τῆς Ν. Σκηναῆς ὅπου ἐπεκράτησαν τὰ Παναθηναϊα. Ὁ καιρὸς ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ τελείως καλοκαρινὸς καὶ ἡνιόχεσθε κατ' ἐξοχὴν τὰς πρῶτας εἰς τῶν δύο Θιάσων. Παρὰ τοῦτο οἱ κινηματογράφοι δὲν ὑστέρησαν εἰς ὅρμην καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ ἦνοιξαν τὰς πύλας των οὐδέποτε ἐστερήθησαν θεατῶν. Εἰς τὰς ἐκπνοὰς τῆς θερινῆς περιόδου ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς ὄψης Κοτοπούλη δύο νέα ἔργα. Ὁ «Φλοίσθος» τῆς ὄψης Νεγρεπόντη καὶ ἡ «Καινούργια Ζωὴ» τοῦ κ. Ἰωσήφ.

Ἡ «Καινούργια Ζωὴ» τὸ νεώτερον ἔργον τοῦ κ. Ἰωσήφ δὲν στερεῖται οὔτε λεπτότητος ἐν τῷ διαλόγῳ οὔτε εὐστροφίας εἰς τὴν ἔκφρασιν καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν διανοημάτων. Ἰδιὰ ἡ πρώτη πράξις ἔχει ὅλην τὴν ἀθρᾶν ἔκφρασιν ποῦ διακρίνει τὰ ἔργα τοῦ κ. Ἰωσήφ. Ὑπολείπεται ὁμῶς καὶ ὑπὸ ἔποψιν τῆς ἐκπνοῆς καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἰδεῶν. Ἡ ῥητορεία εἰς τὰ νεώτερα ἔργα εἶνε μίαν ἑλληνας οὐσιωδῆς. Ἡ ἀνάπτυξις ἠθικῶν ἰδεῶν ἐν μέσῳ ἄγριων φωνῶν, ἐξηρηλωμένων ὀφθαλμῶν καὶ ἀκρατῆτος ἀγανακτικῆς δὲν μπορεῖ νὰ συγκαταστήσῃ τὸν σημερινόν θεατῆν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁμῶς ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ψέγεται εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἰωσήφ εἶνε ἡ ἀτυχεστάτη ἐξωτερικεύσις τῆς κεντρικῆς ἰδέας τοῦ συγγραφέως.

Ἡ ἥρωϊς τοῦ ἔργου του καὶ ὁ ἀδελφός της εὐρίσκουν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν σκηναῆν τὴν ἠθικὴν τὸς κατάπτωσιν. Χωρὶς νὰ φαίνεται ποθεινὰ ἂν ἔχουν τάλαντον ἱκανὸν νὰ τοῦς ὀθήσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καὶ θεωροῦντες ἀρκετὴν τὴν φιλίαν μετὰ μίαν Ἡθοποιῶν ἡ ὁποία γενναίως τοῦς εὐεργετῇ, προσφεύγουσιν κοινωνικὰ νανάγια εἰς τὸ θέατρον διὰ νὰ δημιουργήσουν καινούργια ζωὴν. Ἐνας ὑποστηρικτὴς τοῦ Θεάτρον, ἕνας φανατικὸς λάτρης τῆς σκηναῆς, διευθύνων ἤδη Σχολὴν με ἀξιώσεις, ὡφείλει νομιζόμεν νὰ ἀνευροπολῆ διὰ τὴν Σκηναῆν πρόσωπα ἀνωτέρου ἠθικοῦ ἐπιπέδου. Δὲν τοῦ ἐπετρέπετο νὰ ζητήσῃ νὰ δείξῃ διὰ τοῦ ἔργου του ὅτι ἡ Σκηναῆ εἶνε προωρισμένη νὰ δέχεται τοὺς ἥρωας κοινωνικῶν σκανδάλων ἢ τοὺς ἠθικῶς μειωμένους ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει. Ὁ ἄτο καινούργια ζωὴ ἂν ἐφερῇ ἥρωας τοῦ βγαλμένους ἀπὸ τοὺς κόλπους μιᾶς κοινωνίας ἠθικῆς, μέλι, οἰκογενείας ἀξιοπρεποῦς, νέους με ὠραία ἰδανικά, με ὑγειεῖς πόθους, ἱκανοὺς εἰς τὴν καινούργια ζωὴ νὰ ἀνέξουν τὴν ἐκπλήρωσιν ὠραίων ἀνείρων. Ἄν σήμερον διατάξου κορίτσια καλῶν οἰκογενειῶν, ἐνάρετα, ἀξιοπρεπῆ, ν' ἀιέλθουν τὰς σσνίδας τῆς Σκηναῆς τὸ πράττουσιν ἐπίτ ἀκόμη ἡ κοινωνία ἔχει τὴν σφαλερὰν ἰδέαν ὅτι ἐπὶ τὸ θέατρον καταφεύγουσιν ἄτομα κοινωνικῶς μειωμένα καὶ ἔρχεται ὁ κ. Ἰωσήφ νὰ ἐπιθεβαιώσῃ ἀπὸ Σκηναῆς ὅτι τὸ θέατρον τὸ Ἑλληνικὸν ἐξακολουθεῖ νὰ στρατολογή τὰς δυνάμεις του ἀπὸ τὰς τελευταίας ἠθικὰς βαθμίδας τῆς κοινωνίας.

Ἐνας πλαστογράφος καὶ μία μέθυσις χειροκροτούμενοι διευθύνονται ἐν ἠριάμῳ εἰς τὸν Νεὸν τῆς Τεχνηθῆ διὰ νὰ δημιουργήσουν καινούργια ζωὴν !
Αὐτὸ εἶνε τὸ τέλος τοῦ ἔργου τὸ ὅποιον με τὴν ἄσφορίαν ἐδέχθη τὸ ἐπίλεκτον ἀκροατήριον τῆς πρώτης τοῦ κ. Ἰωσήφ.

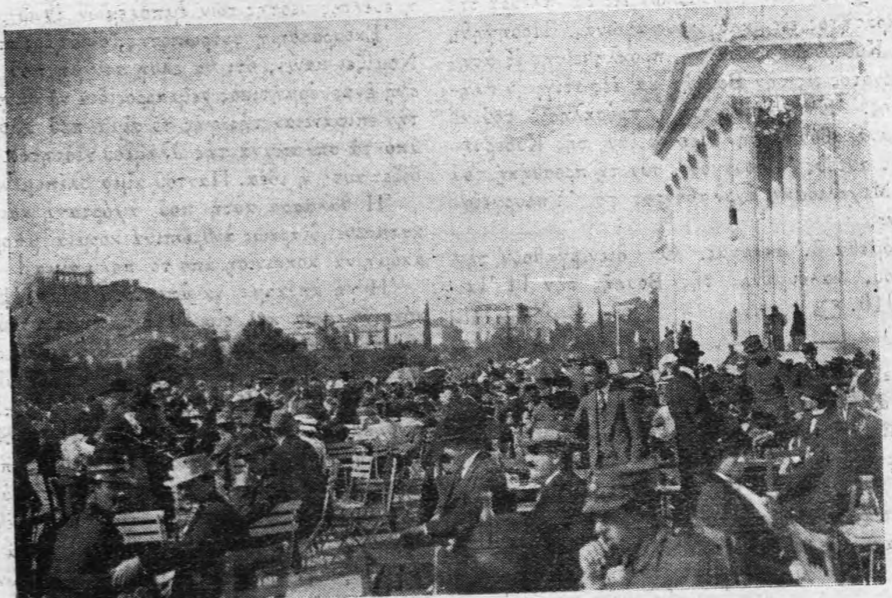
Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἐδόθη καὶ τὸ τρίπρακτον κοινωνικὸν δράμα τῆς δεσποινίδος Νεγρεπόντη ὁ «Φλοίσθος». Τὸ ἔργον εἶνε συμβολικὸν καὶ συμβολίζει τὴν αἰώνιον πάλην τῆς ζωῆς πρὸς τὸ Μοιραῖον, ὅπως ὁ ἀκατάπτυστος φλοίσθος τῆς θαλάσσης. Ἡ δεσποινὴ Νεγρεπόντη ἠθέλησε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ με τοὺς ἥρωας τοῦ ἔργου τῆς τύπους τολμηροῦς, χαρακτικῶς δυνατοῦς, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εἶνε ἴσως σπάνιοι εἰς τὴν ζωὴν, καὶ οἱ ὅποιοι ὅταν ὄντως εὐρίσκωνται καμμίαν φορὰν εἰς αὐτὴν θεωροῦνται ὡς ὑπεράνω τοῦ κόσμου τούτου. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσπάθεια τῆς ὄψης Νεγρεπόντη. Νὰ μᾶς δείξῃ τὸν ἄνδρα τὸν τολμηρόν, τὴν γυναῖκα τὴν δυνατὴν, οἱ ὅποιοι, δυνατωμένοι ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγάπῃ, μποροῦν νὰ περιφορηθῶσιν ὅλα τὰ ἄλλα καθήκοντα τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν προσπάθειαν ὁμῶς ἕως τὴν ἐπιτυχίαν ἰσχυρεῖ ἕνας ἀνηφορικὸς δρόμος. Ἡ δεσποινὴ Νεγρεπόντη τὸν ἐπέρασε με ἀγωνίαν καὶ ἴσως-ἴσως δὲν ἐφθασεν εἰς τὸ τέλος του. Πάντοτε ὁμῶς θά μείνῃ ἡ εὐγενὴς τῆς προσπάθειαν μαζῇ με τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὸν λυρισμὸν της, τὰ ὅποια ἀνεβάζουν τὴν συγγραφῆα τοῦ «Φλοίσθου» εἰς ἕνα ἐπίπεδον ἀνώτερον τῶν κοινῶν, καὶ κἀμῶν τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ν' ἀνείξῃ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς μίαν ἑλπίδα τῆς πνευματικῆς χειραφετήσεως τῆς αἰστοῦ. Ἡ κριτικὴ — ἀλλοίμονον — ἡ κριτικὴ τῶν ἐφημερίδων ὑπῆρξεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σκληρὰ καὶ ἀνηλεὴς πρὸς τὸ ἔργον τῆς νεαρῆς κόρης. Τοῦτο ὁμῶς δὲν θά ἐμποδίσῃ τὴν δεσποινίδα Νεγρεπόντη νὰ γράφῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ ἐργάζεται με τὴν ζῆσιν, με τὴν ὁποίαν ἐργάζεται σήμερον.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἐδόθη καὶ τὸ τρίπρακτον κοινωνικὸν δράμα τῆς δεσποινίδος Νεγρεπόντη ὁ «Φλοίσθος». Τὸ ἔργον εἶνε συμβολικὸν καὶ συμβολίζει τὴν αἰώνιον πάλην τῆς ζωῆς πρὸς τὸ Μοιραῖον, ὅπως ὁ ἀκατάπτυστος φλοίσθος τῆς θαλάσσης. Ἡ δεσποινὴ Νεγρεπόντη ἠθέλησε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ με τοὺς ἥρωας τοῦ ἔργου τῆς τύπους τολμηροῦς, χαρακτικῶς δυνατοῦς, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εἶνε ἴσως σπάνιοι εἰς τὴν ζωὴν, καὶ οἱ ὅποιοι ὅταν ὄντως εὐρίσκωνται καμμίαν φορὰν εἰς αὐτὴν θεωροῦνται ὡς ὑπεράνω τοῦ κόσμου τούτου. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσπάθεια τῆς ὄψης Νεγρεπόντη. Νὰ μᾶς δείξῃ τὸν ἄνδρα τὸν τολμηρόν, τὴν γυναῖκα τὴν δυνατὴν, οἱ ὅποιοι, δυνατωμένοι ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγάπῃ, μποροῦν νὰ περιφορηθῶσιν ὅλα τὰ ἄλλα καθήκοντα τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν προσπάθειαν ὁμῶς ἕως τὴν ἐπιτυχίαν ἰσχυρεῖ ἕνας ἀνηφορικὸς δρόμος. Ἡ δεσποινὴ Νεγρεπόντη τὸν ἐπέρασε με ἀγωνίαν καὶ ἴσως-ἴσως δὲν ἐφθασεν εἰς τὸ τέλος του. Πάντοτε ὁμῶς θά μείνῃ ἡ εὐγενὴς τῆς προσπάθειαν μαζῇ με τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὸν λυρισμὸν της, τὰ ὅποια ἀνεβάζουν τὴν συγγραφῆα τοῦ «Φλοίσθου» εἰς ἕνα ἐπίπεδον ἀνώτερον τῶν κοινῶν, καὶ κἀμῶν τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα ν' ἀνείξῃ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς μίαν ἑλπίδα τῆς πνευματικῆς χειραφετήσεως τῆς αἰστοῦ. Ἡ κριτικὴ — ἀλλοίμονον — ἡ κριτικὴ τῶν ἐφημερίδων ὑπῆρξεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σκληρὰ καὶ ἀνηλεὴς πρὸς τὸ ἔργον τῆς νεαρῆς κόρης. Τοῦτο ὁμῶς δὲν θά ἐμποδίσῃ τὴν δεσποινίδα Νεγρεπόντη νὰ γράφῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ ἐργάζεται με τὴν ζῆσιν, με τὴν ὁποίαν ἐργάζεται σήμερον.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΗΡΩΪΚΟΥ ΓΑΛΛΟΥ

Ἐνας Γάλλος, ὁραῖος, ἀνήκων σὲ ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν ζωγράφος δόκιμος, με ἀρτίαν μόρφωσιν. Ἐνας δυνατὸς καλλιτέχνης με μέλλον φωτεινόν. Ἐνας νέος πλοῦσιος καὶ... ἀρραβωνισμένος πίπτει καὶ αὐτὸς μαζῇ με τὰς χιλιάδας τῶν συμπατριωτῶν του. Ὁ ἀδελφός του συνδεόμενος διὰ φιλίας με νεαρὰν Ἀδελφίδα τῆς στέλλει τὴν αἰτωθεῖ χαρακτηριστικὴν ἐπι-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Χειμερινοὶ περίπατοι τοῦ Ζαπείου

στολήν. Ἡ ἐπιστολὴ δὲν φέρει κανένα σημεῖον πένθους. Ἡ Γαλλικὴ Οἰκογένεια δὲν πενθεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φιλιτάτου της. Σήμερον ἡ Γαλλικὴ ψυχὴ συγκεντρωμένη εἰς μίαν ἰδέαν, εἰς ἕνα πόθον, εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος καὶ εἰς τὸν πόθον τῆς Νίκης παραμερίζει κάθε ἄλλο συναίσθημα διὰ νὰ ἐνείνῃ τὴν δυνάμιν της πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὠραίου ἀνείρου της. Ἡ μητέρα τοῦ Πέτρου Μπρετόν με ἕνα μεγάλο θάρρος ἀντιμετωπίζει τὴν συμφορὰν. Ἐχασε τὸ πολύτιμο παιδί της, ἀλλὰ δὲν ἔχασε τὴν ἐνεργητικότητά της.
Ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην τῶν φροντίδων της, τῶν μεριμνῶν της γιὰ τὰ ἄλλα παιδιά τοῦ πλιγωμένου ζητοῦν νὰ θεραπευθῶσιν γιὰ νὰ τρέξουν καὶ πάλιν σὲ τὸ παιδίον τῆς τιμῆς. Τὸν μεγαλοπρεπῆ Πύργον τῆς οἰκογενείας Breton ἡ εὐγενὴς οἰκοδεσποινίς ἔχει μεταβάλει εἰς νοσοκομεῖον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου προσφέρει τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας της εἰς τοὺς τραυματαῖς τοῦ τῆς ἐμπιστεύεται ἡ Γαλλία.
Ἰδοὶ ἡ ἐπιστολὴ.

Ἀγαπητὴ μου φίλη!

Ὅταν διαβάσετε τὸ γράμμα μου θά ἐνοήσετε βεβαίως γιὰ τὴν ἀσχηρὰ τὴν ὅσην ἀπὸ τὸν πόλεμον ἔχασε τὸν Πέτρον πένθος. Ὁ ἀδελφός μου Πέτρος πέθανε σὲ τὸν Πύργον τῆς τιμῆς, τὴν 25 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Καμπανία, φανερωθεὶς ἀπὸ ὀβίδια κατ' ἦν σιγμῆν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν τὸν ὄρα πρὸς ἐφοδον.
Ὅλοι οὐ στρατιῶται του καὶ ἰδίως ἕνας, ὀνόματι Floch, ἔδειξαν ἀξιοθαύμαστον ἀφοσίωσιν τὸν ἐνεταφίσαν ἰδιαιτέρως σ' ἕνα μικρὸ στρατιωτικὸ νεκροταφεῖον ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ἐτοιμάσαν ἕνα φέρετρον μετέβησαν μετὰ τῆς ἡμέρας καὶ τὸν ἐξέθαψαν διὰ νὰ τοποθετήσῃ τὸν σοφόν του εἰς αὐτό. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν τὴν νύκτα καὶ με κίνδυνον τῆς ζωῆς των γιὰ αὐτὸ εἶνε ἀποστορῶς ἀπυροειμένον. Ἀστυνόμος ὁμῶς τὸ νεκρο-

ταφεῖον ἐβρομαδοῖσθη ἀργότερον καὶ συνεπὶς τὰ μνημεῖα κατεστράφησαν.
« Ἄρα γε θά μπορέσωμε νὰ τὸν ξαναβροῦμε ; Δὲν ἀδίζει τὸν κόπο μὰ ἀλήθεια, νὰ πολεμήσῃ 14 μῆνας γιὰ νὰ καταλήξῃ σ' αὐτὸ τὸ τέλος.
Δὲν τὸν γνωρίζετε ἀρκετὰ γιὰ νὰ νοήσετε τί ἐχάσαμε !
Στὸν ἀδελφὸ μου διέβλεπα ἕνα ἐξοχονεῖμα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος πὸς δὲν ἔχω ἀπατηθῇ.
Ἡ μητέρα μου ξέρει καὶ κοῦβει τὸν πόνο της μετὰ τὸ πικρὸ μεγάλο θάρρος, καὶ δείχνει τὴν ἐνεργητικότητά της πρὸς πάντα τὴν χαρακτηριστικῶς ἐπιφορῆς περισσότερο γιὰ τὴ λύπη τῆς μικροῦλας Νάντιας παρὰ γιὰ τὴ δικὴ της.
Ἡ φωνὴ μικρὰ εἶνε ἀπλησιωμένη γιὰ δὲν εἶχε ἐνώση τῆ ζωῆς της προτοῦ φθῆναι γιὰ τὸν πόλεμον ὁ ἀγαπημένος της γιὰ νὰ μποροῖσθαι τὴν νύκτα, νὰ ἔξῃ ἕνα ὄμοιο ἀγγελόδιδι σὲν ἀγκαλιά της... »

*O φίλος σου
Jean Breton*

Ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ στέλλει λίγα λουλούδια, λίγες δάφνες τοῦ Ἰλισσοῦ νὰ σκορπιστοῦν εἰς τὸν τάφον ἑνὸς εὐγενοῦς Γάλλου, ἑνὸς ὠραίου ἐκρήβου, ἑνὸς ἐκλεπτοῦ πνευματικῶν τέχνων τῆς ἀγαπημένης μας Γαλλίας. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ νεότης, αἱ ἑλληνίδες παρθένοι σὲν Νάντια τὴν τρυφερὴ καὶ ἀπλησιωμένη ἀρραβωνιστικὰ του στέλλουν τὴν πικρὴν συμπάθειαν γιὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Νέα θύελλα ἐξέσπασε μέσα στὴν ἄβυσσον ποῦ εὐρισκόμεθα ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἡ θύελλα τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων δικαιοδορεῖ τὸ μέτρον αὐτὸ, ἡ συστήσις ὁμῶς τῶν μεγάλων γεγονό-

των που εκτυλίσσονται δίπλα μαζί, εμπνέει ένα είδος τρόμου προ της ιδέας ότι η Ελλάδα εν επιστρατεύσει και με τον κρότον των πυροβόλων εις τα πλευρά της θα ριφθή ακράτητος εις εκλογικούς αγώνας. Προηγήθη πεώσις της Κυβερνήσεως Ζαίμη, προκληθείσης εξ ασπυμάντου γεγονότος εις την Βουλάν και εις στιγμήν πλίκι-ρους γαλήνης. Επηκολούθησεν η πρόσκλησις του κ. Σκουλούδη αναλαβόντος την Προεδρείαν της Κυβερνήσεως με τους αυτούς Υπουργούς, συν τη προσθήκη του γεραρού κ. Μιχαηλιδάκη αναλαβόντος το Υπουργείον της Παιδείας.

Ετοιμαζόμεθα δι' εκλογάς. Θα διενεργηθούν την 6 Δεκεμβρίου, καλουμένης της Βουλής την 11 Ιανουαρίου 1916.

Εν τω ημείς υψόμεν πολιτικά ζητήματα και Κυβερνητικής αλλαγής ή Σερβία, ή ήρωική σύμμαχός μας, μάχεται απεινωμένως υπέρ της ελευθερίας του πατριού εδάφους.

Γερμανοί, Αυστριακοί, Βούλγαροι και Τούρκοι με τον Σταυρόν από το ένα χέρι και με το Κοράκι από το άλλο με ακράτητον λύσσαν εξορμούσιν κατά του Σερβικού Έθνους, το όποιον σύσσωμον αμύνεται υπέρ βιομων και εστίν.

Οι Γερμανοαυστριακοί στραζούν, ακρωτηριάζουν, αποκοπνουν τάρκας, τουρκαίζουν, λογρίζουν τους ήρωικούς Σέρβους και τας υπερωράνους Σερβίδας και οι Βούλγαροι έρημώνουν, πυρπολούν, λεηλατούν πόλεις, χωριά, συνοικισμούς, πάν ό,τι ευρέθη εις τον όρμον των. Τα Στανά της Μπαρμπούνας, αί άπόρητοι αυταί Σερβικάί θέσεις θα χορημαεύσουν ό πάρος και ή τιμωρία των σφαγών και των εμπρησμών. Ός γίγαντες, άληθινοί λέοντες, άρσολοί, άπόρητοι μάχονται εκεί οι Σέρβοι και επιφέρουσι μεγάλην καταστροφήν εις τον έχθρον.

Εν τω μεταξύ αί Γαλλοαγγλικαί δυνάμεις καταστάνουσιν εις τό πεδόν της μάχης και πολλάί ελπίδες υπάρχουν να κλεισθή μίαν ήμέραν τό δίκαιον, τό όποιον τόσον γενναίως αντιπροσωπεύει ό Σερβικός Λαός σήμεραν.

Και ή Ελλάδα με έσταυρωμέναις τας χείρας καλείται να εκλέξη τους αντιπροσώπους της.

Ολόκληρος ό Νοέμβριος θα παρέλθη εν μέσω εκλογικών παρασκευών και ό Έλληνικός Λαός θα συγκεντρώσθ όλος τας δυνάμεις του δια να αναδείξη τους εκλεκτούς του !!

Ενδοκίμια εις τα πρόθυρα του χειμώνας και τα εμπόλεμα Κράτη, εντεινουν τας προσπάθειάς των δια να χύσουν περισσύτερον αίμα και σκοπίσούν μεγαλειτέρας καταστροφάς. Κυβερνήσεις και Κυβερνήται κλονίζονται και ζητούν να συγκεντρώσουν νέας δυνάμεις δια να αντιμετώπισουν με περισσύτεραν σταθερότητα την επικείμενην θέελλαν.

Η ειρήνη εινε άκόμη κρυμμένη. Δεν τολμα ν' αντιπαρταχθή προς τό πολεμικόν μένος των ισχυρών της ημέρας που διακρύπτουν πρώοιστα την Νίκην που ασυληήτως πετά από στρατοπέδον εις στρατοπέδον. Ητρωγίζει ένίοτε δευλι κρατούσα κλάδον Ελλάς εις τό έμφυτον αλλά τίχιστα ζητεί καταρμήσιον προ των άπειλητικών χερσχημάτων Βασιλέων, Στρατηγών και άλλων ρυθμιστών της τύχης των Λαών. Και σφάζονται και

νεκρύνονται και πέπτουν εις τό πεδόν της μάχης λεοντόθυμοι νεάνια και θερίζεται κατά χιλιάδας ή όρμαί, ή ευέλπις νεότης των εμπόλεμων εθνών.

Εκουράσθη ή ανθρωπότητα, ό κόσμος άπέκαμε πλέον. Νομίζει κανείς ότι θα έλθη στιγμή που θα σχηματισθή ένας όρμητικός χειμαρρος δια να σκοπίσθ εις όλην την επιφάνειαν της γης τό αίμα που άλύπητα χύνεται από τά σπλάγγνα της άλκήμου νεότητος. Και μάς φοβίζει αυτή ή ιδέα. Παντού αίμα βλέπουμεν.

Η θάλασσα αυτή άγρότατη και ασυγκίνητη, καταπίνει ουαρκώς ανθρώπινα κορμιά μπορεί και αυτή άκόμη να κοκκινισθ από τό πολύ αίμα !

Η γη άπέκαμε να άπορροαή αίμα. Εκουράσθη από κόκκινο ύγρό και εμένα θέβαιοι ότι ευχαρίστως θα έβλεπε να πνίγονται σε κόκκινες λίμνες οι δημιουργοί αυτής της άδικου, άπαιθνώπου, βάρβαρου σφαγής.

Λαοί που είνθε υποχρεωμένοι υπό τας σημερινάς συνθήκας να κύπτετε εις των άλλων τας αποφάσεις συλλέξατε έπιμελώς αίμα από βαθείας πληγές, αίμα μαυροκόκκινο και στείλατε το μέσα σε άκούσι εις ό' όλους τους δημιουργούς του σημερινού όλέθρου δια να ευφρανίνονται κοκκινίζοντες τα άρωματικά λουτρά των με τό αίμα γενναίων πολεμιστών ή άγγίων και αίμο-χρών όπλοφόρων.

Στείλατε εις αυτούς σάκκους όλοκληρους από κόκκιλα, από σάρκες, από κρηνία άδικοσκοτωμένων δια να στρώνουν τά κρεβάτια των και άκαπώνονται επάνω στους τέλετους των θνητών των.

Λαοί που είνθε υποχρεωμένοι να κύπτετε, μητέρες που θα πονείτε σε όλην σας την ζωήν, αδελφάδες που θα δύνετε με ένα δυνατό πόνο στη ψυχή, πώς θα πληρωσατε τους όλιγους αυτούς που σφάζουν τα παιδιά σας και κρεουργούν τους αδελφούς σας και τους πατέρας των τέκνων σας ;

Η Ευρώπη ή πολιτισμένη, ή ευαίσθητος, ή ευπαθής, ή ευθικός άμαρτακυλίεται μήνας τώρα και οι Λαοί και τά Σωματεία και αί Ένώσεις, και οι όπαδοί των ανθρωπιστικών ιδεών και οι διανοούμενοι της ανθρωπότητας άκόμη δεν αισθάνονται την ανάγκην να φωνάζουν ένα μεγάλο Άλκ.

Α. Λ. Ζ.

ΚΟΣΜΟΣ

Μετά τό Βέλγιον ή Σερβία αισθάνεται εις τά σπλάγγνα της την οδύνην και την καταστροφήν. Έθνως ήρωικός Λαός με επί κεφαλής γηραιόν Βασίλεα άτελώς χύνει τό αίμά του δια να

Η ΣΕΡΒΙΑ

διατηρηθή ελευθέρος εις τά προγονικά του εδάφη. Κανένα δέν συγκινούν αί θησίαι του. Εις τό παγκόσμιον αίματοκύλισμα τό μικρόν Σερβικόν Κράτος θεωρείται τό γεωγραφικόν σημείον του πολεμικού χάροτος προς τό όποιον θα δοθῃ ή πλέον άσημαντος προσοχή. Και τό γεωγραφικόν αυτό σημείον άσπάρχει σήμεραν υπό την πτερόνιν ενός υπερφύλου χιτακτιμού και τό κέντημα της λόγω ενός θρασυτάτου και άδυσωπήτου έπιδομοέως.

Είνα άδάμιεστον ήμος τό θάρρος του Σερβικού Λαού και αν σήμεραν κτυπόμενος από όλα τά μέρη οσπαρωόται δια να προφυλαχθή, θα έλθη στιγμή όπως του θα όρμηση σαν λέων να συντρίβη και να

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

θημηματίση τον άπιστον γείτονα και τους ανάνδρους έχθρούς του.

Από τον άπροσίτον όρέων τις χιονολεύκους κορυφάς, θα εξοριήση ή ύπεροχος αυτή φάλη να τιμωρήση τους σημερινούς εξαμεταλλέντας της άδυναμίας της.

Ο ούρανός της Σερβίας πορφυρώνεται με αίμα αλλά σύντομα θα τον στολίση ή άκτινοβολία της χάρας, της δόξης, της νίκης.

ΔΕΙΓΜΑ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ

Εις τό επί της οδοϋ Πατησίων μαρμαρογλυφειον του κ. Μοσχού κατεσκευάσθη διατάνας του κ. Αδ Γεωργιάδου μέγα μαρμαρινον ήρώον δομικού ρυθμού υπέρ των πεσόντων δημοτών Καρδαμύλης. Το ήρώον τό όποιον πρόκειται να σταθῃ εν Καρδαμύλη φέρει εις την έπιρροσθεν αυτού πλευράν γεγλυμμένην την εικόνα του Βασιλέως και κάτωθεν μιας δάφνης και μιας Σπαρτιατικής άσπίδος τά όνόματα πίντων των κατά τους δύο πολέμους πεσόντων Καρδαμυλίων. Εις τας τρεις άλλων των πληρωθέντων κατά τους δύο πολέμους Καρδαμυλίων των λαβόντων μέρος εις αυτούς και των μαχών εις άς έχουν λάβει μέρος οι Λάκωνες από της άρχής του Όμήρου μέχρι σήμεραν.

Εις τας άρχάς του μηνός ή Α. Υ. ό Διαδόχος Γεώργιος έπισχεφθείς τό μαρμαρογλυφειον του κ. Μοσχού εθαύμασε τό μεγαλοπρεπές και καλλιτεχνικώτατον ήρώον των Καρδαμυλίων και συνεχάρη τον εκεί παριστάμενον κ. Γεωργιάδην.

Η ΑΛΓΙΟΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΤΡΕΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ. ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ

Είχε τάξει την Μεγαλειότητά του στην Παναγία. Έταξε να γίνη καλά, να φύγη από κάτω Του ή μαύρη αρρώστια, να παύσουν τά βιάσανά του και αυτός θα προσέφερε στη Μεγαλόχαρη της Τήνου μια λαμπάδα ίσια προς τό ανάστημα του Κωνσταντίνου μας, του άγαπημένου μας άσθενούς. Τό θαύμα της Παναγίας, ή ισχυρά κρασίς του και αί διάθεομοι Ιεσίοι του λαού συνετέλεσαν εις τό να έπανακτηση ό Βασιλιάς μας την πολύτιμο υγείαν Του και ό ενοσήςης εργατικός ήτοιμάσθη να πραγματοποιήση την έπόσχεσίν του. Τό τάμα είπομεν θα ήτανε μια μεγάλη λαμπάδα ίση προς τό ανάστημά Του, από καθαρό και άγνό κερί. Έρχοιάζετο λοιπόν να μάθη τό ακριβές ανάστημα του Κουμπάρου και εσκέφθη ότι αν άποτανθῃ στο Παλάτι θα είχεν ότι του ερχοιάζετο. Γράφει λοιπόν εις τό Αύλαγγειον μίαν απλήν αλλά θεομιμήν επιστολήν και εξιστορεί τον πόθον του και την παράκλησίν του. Ο Μεγαλειότατος εις γνώσιν Του όποιου περιήλθε τό συγκινητικόν αυτό γεγονός όμι μόνον έδεδχθη με προθυμίαν και καλωσύνην να μετρηθῃ τό ανάστημά Του, εδεδθεν 1,87" , αλλά και διέταξε να ελχαριστήσουν τον άγνωστόν Του φίλον. Τέτοιος Βασιλιάς εινε άδύνατον να μη λατρευεται από τον αισθηματίαν, φιλότιμον και ένθουσιώδη Έλληνικόν Λαόν.

Η Γαλλική Βουλή έψηήσε τό έπό της επιτροπής του προϋπολογισμού έγκριθέν νομοσχέδιον δι' όν αξιάνται τό όριον της εκδόσεως γραμματίων του κράτους και τοιοϋτων της Έθνηκής Αμύνης εις εξ διακατομμύρια. Ο έπουργός των Οικονομικών Ριμπώ, έπιστηρίζων τό νομοσχέδιον εξ όνόματος της Κυβερνήσεως εδήλωσεν ότι επί του παρόντος εδίοκοποιται εν κνκλοφορία 4975 εκατομμύρια γραμματίων του δημοσίου ταμείου και διι τό κινών έκαμε καλήν υποδοχήν εις τά όμολογα της Έθνηκής Αμύνης. Ο έπουργός προσέθεσεν ότι ή Κυβερνησις, προς αντιμετώπιον των δαπανών του πολέμου επέτεχε και παρά της Τραπεζής της Γαλλίας συμφωνίαν δι' ης τό ποσόν των προκαταβολών θα ανέλθῃ εις 9 διακατομμύρια. Ο κ. Ριμπώ κατέληξεν ειπών ότι επειδή ή έργοσία άποτελεί την καλλίερον πληγήν πλούτου, αί γενικά προσπάθειαι πρέπει να τέινουν εις την ανάπτυξιν των βιομηχανιών της χώρας.

Η κατά τους πρώτους τέσσαρας μήνας του 1915 εξαγωγή γαιανθράκων έπέστη σημαντικήν ελάττωσιν εν συγκρίσει προς την αντίστοιχον έποχήν του 1914, ήμεις πάλιν υπελείπετο κατά τι της του 1913. Η ελάττωσις αυτή πρέπει να άποδοθῃ εις την διακοπήν των φορηώσεων δια την Γερμανίαν, Αστρίαν και Τουρκίαν, ως και εις τας δυσκολίας τας όποιας συναντῃ ή δια τον λιμένα του Άρχαγγέλου μεταφορά γαιανθράκων.

Αναρίθμητοι είναι οι μύθοι περί των κατά τό μάλλον και ήτιον γνησίων κρανίων των μεγάλων άνδρων. Τελευταίος εις την Γαλλίαν — ίσως ως συνέχισαν της συζητήσεως περί του κρανίου του μεγάλου φιλοσόφου Καρτεσιου — άπηχογήθησαν πολύ και με τας περιπετειάς του κρανίου του Βολταίρου. Ποιον άτύχημα. Τό κρανιον αυτό ξεφρατίσθη προ πενήντονα έτών. Τό 1798—99, τό έβδομον έτος της Δημοκρατίας, τό κρανιον ήτο ιδιοκτησία του αξιότιμου πολιτου Μιθουορό, φαρμακοποιου τό επαγγελμα κατοικούντος εις τό Παρίσι εις την οδόν Μπολωα, ό όποιος τό είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του. Ο πατήρ του είχε βαλσαμώση ό ίδιος τον νεκρόν του φιλοσόφου και «προς ένδειξιν ενγνωμοσύνης» του εδώρησεν ή οικογένεια την «εδραν της σκέψεως» του φιλοσόφου.

Τό 1801 ό Μιθουορό προσέφερε τό κρανιον εις τον τότε Γάλλον έπουργόν των εσωτερικών ως δώρον προς τό κράτος δια να γίνη «στολίσιμα του μουσειου των φυσικών επιστημών». Αλλά ό έπουργός έδεδώρησε καλλίτερον χόδρον την Έθνηκήν Βιβλιοθήκην όπως στολίση ταύτην τό κρανιον του μεγάλου άνδρος. Αλλά ό Μιθουορό δέν ήτο σύμφωνος και έζηήσε να τοποθετηθῃ τό κρανιον εις τό Μουσείον. Δέν τό ήκουσαν και αυτός δέν παρέδωκε τό κρανιον. Ο Μιθουορό δέν επέμεινε τότε, αλλά τό 1830 παρουσιάσθη πάλιν και έπέβαλεν έγγραφον αίτησιν, ζητήσας να προσφέρη αυτό τό πολύτιμον άνατομικόν κομμάτι» δια τό Μουσείον. Η αίτησίς του άπερριφθή. Μετά τον θάνατον του εκληρονόμησε τό κρανιον ό άνεγιός του, ένας κύριος Βεοδέ, ό όποιος ήθελε να τό προσφέρει εις την Γαλλικήν Ακαδημίαν. Αλλά αυτή έδίαταξε να γίνη

ζήτητος του «ιστορικού» χρονίου του μεγάλου φιλο-
σόφου. Το έτος 1862 τουλάχιστον καθώς διηγείται
ή φήμη, εδριάζει το κρανίον εις τας χείρας μι-
εγγονής του φαρμακοποιού Μιδουάδ και απ' εκείνην
την εποχήν εξηφανίσθη χωρίς ίχνος. Καείς δεν γνω-
ρίζομεν πλέον τί απέμεινε.

Αι Παρισιναί, εφημερίδες δημοσιεύουν τας εξής λε-
πιμομερίας περί του θανάτου του Κολινιόν.

Τὸ 4θον πεικνὸν σύνταγμα περιέφημον διὰ τοῦς
ἠρωσμούς του ἀπώλεσεν ἓνα στρατιώτην διὰ τὸν ὁποῖον
ἔπερηφανεύετο.

Τὸν σύμβουλον τῆς Ἐπικρατίας Κολινιόν, πρῶτην
γενικὸν γραμματεῖα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας
ἡλικίας 58 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχε καταταχθῆ εἰς τὸ 4θον
σύνταγμα. Ἀπεποιήθη τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ὑπολοχαγῶ
καὶ ἠκολούθησεν τὸν στρατὸν ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης. Ὁ
συναγμάρχης τοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν φύλαξιν τῆς ση-
μαίας καὶ ὅλοι ἠδ' αὐτοὶ βλέποντες τὸν στρατιώ-
την αὐτὸν μετὰ ἄσπρα γένεια, ὁ ὁποῖος ἔφερεν εἰς τὸ
σῆμα τοῦ τὴν κόκκινην ροζέταν.

Τὴν 18ην τοῦ μήνους τὸ σύνταγμα κατεῖχεν εἰς τὴν
Βασιλίαν τὸ βομβαρδισθὲν χωρίον. Οἱ ἄνδρες ἐξήτη-
σαν καταφύγιον εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν καταστροφιστῶν
οἰκιῶν. Ὑπὸ βροχὴν σφαιρῶν ὁ Κολινιὸν ἐξῆλθε νὰ
φέρῃ συνδρομὴν εἰς ἓνα τραυματῖαν στρατιώτην. Ἐν
τεμάχιον ὀβίδος τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν καρδίαν καὶ
τὸν ἀφῆκεν ἄπνον.

Ὁ Κολινιὸν ἐκάφη τὴν 18ην τοῦ μήνους εἰς τὸ Ὁμηροῦ
Ὅλοι οἱ σύντροφοὶ του εἰς τὸν στρατὸν ἐκλινοσαν τὸν
θάνατόν του.

Διὰ νὰ τιμήσουν τὸ ὄνομα τοῦ Κολινιόν, ὄνομα ὄχι
ὀλιγότονον ἐνδοξόν ἀπὸ τοῦ πρώτου γενναίου τῆς
Γαλλίας, τὸ ὄνομά του εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ 4θου
συντάγματος θὰ φωνάζεται κατόπιν τοῦ Λαιτοῦ Λο-
βέρν. Καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν θὰ δίδεται ἡ
ἀπάντησις. «Νεκρὸς εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς»

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ἐκλάπησαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Μινέρβα» ἐκ τοῦ δωμα-
τίου τῆς κ. Ἀθηναίας Μπελαμιόρε διάφορα τιμητικὰ ἀξίαις
175,000 φρ. περίπου.

— Οἱ δράσται παρέμειναν ἀγνωστοί.

— Οἱ Ἕλληνες τοῦ Μάγτσεστερ, μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν φι-
λογενέστατον Λακεδαιμόνιον κ. Τσοχλόνην, ἀπεθύησαν πρὸς
τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Ζαίρη θεομὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἐξο-
δου τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ.

— Ἀτυχῶς ὁ Ἀντιανταντικός τύπος τῆς πρωτευούσης κα-
τεφανεύθη τὸ διάβημα αὐτό.

— Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Κυπρίων ὑπὲρ τῆς κατατάξεως
των εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐξεδηλώθη ἀκράτητος.

— Ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ Κύπρου ἐξήτησεν ὁδηγίαν ἀπὸ τοῦ
ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἂν ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις.

— Ἀπέθανεν ὁ πρῶτος βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς τῆς Δι-
καισύνης Κ. Τοπάλης ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

— Ἀπελύθησαν οἱ βοηθητικοὶ τῶν κλάσεων 1900-1907.

— Μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου (ν. η) αἱ ἀγγλικαὶ ἀπώλειαι
εἰς νεκρούς, τραυματίας καὶ ἀγνοουμένους ἀξιωματικούς,
ἑπαισιωματικούς καὶ στρατιώτας ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν 96.900.

— Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἐκηρύχθη ὁ Στρατιωτικὸς νόμος.

— Ὁ Δουξ τοῦ Ὀρλεάν ἀποκηρύσσει τὸν Φερδινάνδον

τῆς Βουλγαρίας ἀνήγοντα ἐκ μητρὸς εἰς τὸν οἶκον τῶν
Βουρβόνων.

— Ὁ Βισουλταῖος Ἀλέξανδρος κατορθόμενος εἰς Πειραιᾶ
ἐπιβὰς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἴλης τοῦ κατέπεσε τοῦ ἵππου του
καὶ ὑπέστη διάστρεμμα κατὰ τὴν ἀρθρωσιν τοῦ δεξιοῦ ποδός.

— Ἄμα τῆ ἀναρρώσει του θὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονικὴν
διὰ ν' ἀναλάβῃ ὑπερθεσίαν εἰς τὸ ἐκεῖ σύνταγμα του.

— Ἡ Α. Β. Χ. ἑ Διάδοχος Γεώργιος προσήχθη εἰς
Πλωτάρχην.

— Εἰς τὸν Στρατὸν φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου τοῦ
Πεζικοῦ.

— Ὁ Γάλλος Συναγματάρχης κ. Μπορντώ ὁ ἐπιφανὴς
Ἀξιωματικὸς ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας.

— Εἶναι ἀληθινὸς ἡ δράσις τοῦ ὡς μέλους τῆς Παλι-
κῆς διοργανωτικῆς Ἀποστολῆς.

— Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινότης τὸν ἐρέχθη μετὰ ἐξαιρετικὸν ἐν-
θουσιασμὸν καὶ ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ ἐξαιρέτησε χειροκροτοῦσα
τὴν ἐμφάνισιν του ἀπὸ τινος θεωρείου.

— Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ πρῶτην Αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων
Βύγενια κατέκειται ἀγωνίσασα καὶ ἀναμένουσα τὸ μοῖρατον
τέλος.

— Ἡ κίνησις εἰς τὸ κατὰ τὸν κ. Μπορνούκου ὄδος
Ἐρμού ἀριθ. 10 ἐξακολοῦθει ἀδιάκοπος.

— Αἱ κούραι τῶν Ἀθηνῶν κατ' αἱ παρεπίδημον εἶνε γη-
τευμέναι μετὰ τὴν κομψὴν καὶ λεπτὴν ἐργασίαν τῶν καπέλων
καὶ μετὰ τὰ τελευταῖα μοντέλα τῆς τῆς θαυμασίας.

ΕΣΤΙΑ ΔΕΣ

ΖΗΤΑΣ...

Ζητῆς τὴν εὐτυχίαν σὸ θάνατον;
Μ' ἂν δὲν τὴν εἶδης μετ' ἐκεῖ, πῶς τάχα
θὰ τὴν ζητήσῃς τότε; Ἐνας θάνατος;
εἶνε μονάχα.

Ζητῆ τὴν σιὴ ζωὴν, πῶς ἂν γένοιτο ὅλες τῆς
τῆς πλανητοῦς ἑλλίδος ἐδῶ καίον,
σοῦ μένει πάντα ἀλλόθεν καὶ ἀσάλευται
ἡ ἑλλίδα τοῦ θανάτου.

ΕἶΠ' ὁ ΤΡΕΛΛΟΣ...

Εἶπ' ὁ τρελλός: «Ἐἶνε δικός μου
ὅλος ὁ κόσμος· ἡ γὰρ
καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ βίος τοῦ κόσμου
καὶ ὅτι καθένας λαχταρᾷ!»

Κι' ὁ γνωσιζὸς πῶς ἀναγελᾷ
τ' ἀφηρησμένον του μυαλό,
βρίσκει τὰ λόγια του τρελλοῦ
καὶ ἄνωγ' ἐκζητᾷ τὸν τρελλό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω τῶν μεγίστων δυσκολιῶν περὶ τὴν
ἐξέυρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χάρτου εἶνε ὑπό-
χρεως καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρήσις» νὰ
ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμφανισεῶς τῆς
ὑπὸ τοὺς σημερινούς ὄρους. Εὐθὺς ὡς σημερι-
νὰ δυσκολία ἀρθῶσιν ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπι-
θεωρήσις» θ' ἀνταποκριθῇ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα
εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς.

TIMES SQUARE C^o OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΗΟΤΑΣΗ 1 α - GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αὐτοκίνητα πολυτελείας φορητὰ (camines).

Βενζίνη, ἔλαια, ἔλαστικά κ.τ.λ.

Τὸ ἄνω garage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνο-
κιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αὐτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΜΕΓΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ
Σ. & Π. ΜΕΤΞΕΨ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 Βραβεῖα Διεθνῶν ἐκθέσεων

7 Βασιλικὰ παράσημα

ΕΤΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ 120.000 φιαλῶν

Ἀντιπροσωπεία εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις
Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙ' ἈΘΗΝΑΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν^o 9

Γενικός πληρεξούσιος: Σ. ΣΑΓΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Καίρῳ: Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

Τὸ ΜΥΣΤΙΚὸν τῆς ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Θὰ μάθετε μόνον ὅταν πλύνετε μετὰ Savon Filo-
derma (Σάπουν φιλόδερμα).

Διὰ τοῦ «Filodeama Savon» κατορθώνετε τὴν ὁ-
ραιότητα τοῦ προσώπου, τῶν χειρῶν καὶ τοῦ σώ-
ματος.

Συστάται ἰδιαίτερος παρὰ τῶν κ. κ. ἰατρῶν διὰ
τὰ βρέφη, εἶνε ἀγνός, λευκός, ἀρωματικός.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις γυναικῆ καὶ παιδικῆ διὰ
τὴν παλαιὰν καὶ νέα Ἑλλάδα. Μυροπωλεῖον
Μπαχαμῖα ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 31.

Ἐν ὅλῳ τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ
3 Ἐυρωσίδων 3, Ἀθήναι

Πλουσία συλλογὴ
στοιχείων καὶ κοσμημάτων

Μηχανήματα τελειότατα

Τιμὰ εἰλεκτικῆς

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων

Ἰδρυθὲν τῷ 1870

Μεγάλα ἀποθήκαι χάρτου Ἑφημερίδων, τυ-
πογραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλα ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ἕλης πάσης
προσελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργαστήρια Καταστήγων, Φακέλων
καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνον ἐκδοτὰ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν δελετηρίων.
Δεκτὰ παραγγελίας ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδό-
θησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μετὰ 10 πιεστήρια διὰ
μικρὰς ἐπιμελημένους ἐργασίας (Travaux de peville)
ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς ποιότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακατα-
θήκη φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προσ-
λεύσεων. Μόνον ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν
πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΜΕΓΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Κ. ΕΜΠΕΟΓΛΟΥ

Μεγάλη Ὀρχήστρα ΚΡΑΣΣΑ

Μεγάλη συλλογὴ ἐκλεκτῶν ταινιῶν.

Ἀποκλειστικὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν λε-
ριφῆμων ταινιῶν τοῦ Οἴκου «ΝΟΡΛΙΣΚ»
τῆς Κοπεγχάγης.

Τέλειος ἀεριζόμενος. — Καλοριφέρ. — Τρεῖς ἐξοδοί.
— Νέα ἀναπαντικώτατα ἀμερικανικὰ καθίσματα.

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗΝ 3—5 μ. μ.

Μεγάλα παιδικὰ παραστάσεις μετὰ ταινίας εἰδι-
κὰς διὰ παιδιά.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐάν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατὰσθημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότητα, πρόθυμος ὑψηροεὶς, μοναδικὴ ἀφθονία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αὐτὸ ἐκκινησὶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' ὅλον ἀγνοῦ καὶ νοποῦ ΑΓΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ὀνομαστὰ, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνὰ καὶ μὲ ὄλικα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φραντίζου ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συγγάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέασίν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν των ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς ἀθουσὰς τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ Δρ. 60.000.000

ΕΣΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλῃ, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σόφῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσση, Χανίοις, Ἡρακλείῳ Ρεθύμνῃ καὶ Σάμῳ (λιμὴν Βαθέως).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνιόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἄμισῳ, Σμύρῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ, Ζαχαζίκ.

ΕΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΑΕΜΕΣῳ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπουνιέ (Διευθύνων Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγκ, Δ. Ζαφίρης, Σ. Εὐγενίδης, Βαρώνος δὲ Νεφλίξ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης καὶ Μ. Λάσκαρης

Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικὴ

ΑΘΗΝΑΙΚΗΝ-ΑΘΗΝΟΣΕΣ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἢτοι Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λισμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιομάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ἔρους λίαν εὐνοϊκοῦ διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμματίαι ὑπὸ ἔρους λίαν εὐνοϊκοῦ.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι· εἰς δὲ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειετήριον μὲ ἰδιαίτεραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΕΞΕΔΟΣΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1915—ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδόθη μετὰ τριῶν ἐτῶν διακοπῆν ἕνεκεν τῶν δύο πολέμων. Καταρτισθεὶς τέλειος δι' εὐσυνειδήτου ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἐργασίας, μέλλει νὰ παράσχη εἰς τὸ Πανελλήνιον πολυτιμωτάτας ὁπηρεσίας.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ μόνον ὁ Α' τόμος σὺγκριταὶ ἐκ 1200 καὶ πλέον μεγάλων 4^{ων} σχήματος σελίδων τριστήλων καὶ διστήλων διὰ μικρῶν στοιχείων μὲ χάρτας, εἰκόνας, πίνακας κτλ. καὶ τιμᾶται χρυσόδετος φρ. 10 δι' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα. φρ. 12 1/2 ἐκτός της Ἑλλάδος καὶ φρ. 15 ἢ ὅσλ. 3 διὰ τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ δύο τόμοι ὁμοῦ τὸ διπλοῦν φρ. 20—25—30, μετὰ ταχυδρομικῶν.

1916—ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Α' τόμου τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ 1915 ἀγγέλεται ὁ Β' διὰ τὸ 1916, ἐκδοθῆσόμενος προσεχέστατα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΘΗΣΟΜΕΝΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ

Ἐπαγγελματίαι Ἀθηνῶν εἰς ἓν αὐτοτελὲς τεύχος ἐξ 150 σελίδων καὶ πλέον μὲ τὰς νέας διευθύνσεις αὐτῶν αἱ ὅποιαι ὡς γνωστὸν ἐτακτοποιήθησαν τῇ τῶν παρελθόντων Σεπτέμβριον.

Χάρτην Ἀθηνῶν κατὰ Νέον πλήρες Σχεδιάγραμμα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Πελοπόννησος. Νομοὶ: Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.—Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.—Ἀρκαδίας.—Λακωνίας.—Μεσσηνίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ: Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου. Νομοὶ: Εὐβοίας.—Κυκλάδων.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Ἰόνιοι Νῆσοι. Νομοὶ: Ζακύνθου. Κεφαλληνίας.—Κερκύρας

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ: Θεσσαλία. Νομοὶ: Λαρίσης.—Τρικάλων.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΧΩΡΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γεωγραφικῶς, Ἱστορικῶς, Ἀρχαιολογικῶς, Ἐπιστημονικῶς, Πλουτολογικῶς, Γεωργικῶς, Ἐμπορικῶς, Τραπεζικῶς, Βιομηχανικῶς.

Μεφ' ὄλων τῶν ἐπιτηδευματικῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν πάσης πόλεως μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν χωριῶν.

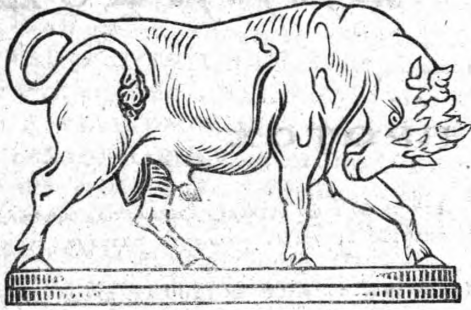
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ—ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΜΕΓΑ ΤΕΥΧΟΣ.

Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Σέρραι Δράμα, Βέροια, Γρεβενά, Ἐδεσσα, Ἐλασσών, Καστοριά, Κοζάνη, Φλώρινα, Χαλκιδική, Σιάτιστα, Γενιτζά, Καϊλάρια, Αἰκατερίνη, Κιλκίς, Λαγκαδά, Θάσος, Ζίχνη, Καρανζόβα, Κόνιτσα, Πράβιον, Σέρβια.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ—ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΕΥΧΟΣ Βόρειος—Νότιος: Ἄρτα, Ἰωάννινα, Πρέβεζα, Ἀργυρούκαστρον, Κορυτσά, Παραμυθία, Σιδηρόκαστρο, Φιλιατὰ.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟΝ—ΝΗΣΟΙ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ ΕΙΣ ΤΕΥΧΟΣ Μυτιλήνη, Χίος Σάμος, Ἄημος, Ἰμβρος, Μαργαρίτιον, Πλωμάριον.

ΜΕΡΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ—ΚΡΗΤΗ—ΚΥΠΡΟΣ—ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ.

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Τὸ τελειότατον καὶ μοναδικὸν Μηχανικὸν Βυρσο-
δεφεῖον Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Κατεργασία ταχέως
διὰ χρωμαίου. Tannerie prompte au Chrome. Δέρ-
ματα ἐργαστασίου: Ἀδιάβροχα, σεβρὰ λευκά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΙΚΕΝΘΜΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 (ἐδ. Β' καὶ γ') τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 260 νόμου τοῦ 1914, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 3 Ἰου-
λίου ἔ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβου-
λίου τῆς Γεωργίας, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν
ἀγορὰν κτήματος ἐκτάσεως 30-50 Τουρκικῶν στρέμα-
των πρὸς ἴδουσιν ἀγροκτηλίου ἐν Ἐδέσῃ, προσκα-
λοῦμεν τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως», ὑποβάλλωσι τὰς προσηφορὰς αὐτῶν εἰς
τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον.

Οἱ ὄροι, οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ ὡς ἄνω κτῆμα,
εἰσὶν οἱ ἑξῆς:

- 1) Τὸ ἔδαφος πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλον διὰ δει-
δροκομῆσιν, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρι-
ζομένης ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀρδεύηται κατὰ
νοῦς μῆνας τοῦ ἔαρος καὶ θέρους διὰ θεόντος ὕδατος.
- 2) Νὰ μὴ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς σφοδροὺς ἀνέμους
καὶ εἰς πλημμύρας.
- 3) Νὰ μὴ ἀπέχη πέραν τῶν 5 χι-
λιομέτρων τῆς πόλεως Ἐδέσσης, καὶ νὰ κείται κατὰ
προτίμησιν πλησίον δημοσίας ἢ ἀγροτικῆς ὁδοῦ ἀμα-
ξιτῆς.
- 4) Νὰ εἶναι ἐλευθέρον παντὸς βάρους καὶ δου-
λείας καὶ νὰ εὐρισκῆται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριό-
τητα τοῦ προσσηφορέως.
- 5) Ἡ προσσηφορὰ γενήσεται
κατὰ Τουρκικὸν στρέμμα (40—40—1600) τ. μ.
- 6) Δύο ἢ περισσότεροι ἰδιοκτῆται δύνανται νὰ ὑποβάλλωσι
κοινὴν αἴτησιν, εἰάν κατέχωσι 30-50 Τουρκικὰ στρέ-
μματα, συνεχόμενα.
- 7) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου
γενήσεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ χρηματικῶν
ἐντάλλματων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1915.

Ὁ Ὑπουργός

ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων
σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβά-
νετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν
ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν
πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλάκις
δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτὴν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα
ὀδοντογιάτρον κ. ΠΓΓΑΕΣΗΝ τοῦ ὀποῦ αἱ τρεῖς σκε-
υασαίαι Ἐλιξίρια, Ὀδοντοκόνις καὶ Ἀδα-
μαντίνη, εἶνε μοναδικαί εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἀλιξιρίου παθεῖ ἡ Ὀδονταλγία
καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασαίαι ἀλάνθαστος
καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 ὄρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΜΟΥΣΙΚΗ,,

13—15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13—15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὀπιστέτα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῶ

240—Ὁ Παράς	Δρ.	1.50
241—Σερενατρία τοῦ Μπεμπέ	>	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	>	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	>	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	>	1.50
248—Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	>	1.50
Ἔλα μαζὶ εἰς ἓνα τόμον	>	6.50

Ἀπὸ τὴν ὀπιστέτα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	>	1.25
252—Τρελλαίνομαι γιὰ κάρτε	>	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	>	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	>	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηχανίας δόσεις
ἐκ ὄρ. 40.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

195	.....	Δραχ.	60
5	.....		35
5	.....		20
	.....		12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι
ἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἑξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ		ΑΝΕΚΔΟΤΑ	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος	Φρ. 3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινόν τρίπρακτον.	
» Β'. "	» 2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικόν τρίπρακτον.	
» Γ'. "	» 1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ἱστορικόν τρίπρακτον.	
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικόν μυθιστόρημα		Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικόν δραματικόν	
ἑξ ὑπερπεπτακσίων σελίδων	» 5.00	μονόπρακτον. μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.	
		ΟΤΑΝ ΛΕΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικόν τρί-	
		πρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σχολῆς	

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ. καὶ Ζ. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,"

13—15 Στοὰ Ἀρσακείου

Πιάνο καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ ὄρ. 40
"Όλα τὰ τραγοῦδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ὅλα τὰ νεώτερα succès.
Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ξεαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.